

میکر و فیلم برید شده

کتابخانه ملی و اسناد ملی ایران

آستان قدس

کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی

نام کتاب جنگ (پایه سگی)

مؤلف متن کامل دانشجو حاج آقا محمد باقر خراسانی مؤلف محشی

شارح مترجم

تاریخ تحریر ۱۳۴۴ ق نوع خط نسخ تعداد اسطر ۲۴

جزء کتب علوم عربی زبان فارسی عدد اوراق ۷۸

طول ۱۶،۵ عرض ۱۰،۵ شماره عمومی ۲۴۳۵۷

وقفی خریداری وقف تاریخ خریداری ۱۳۵۳

ملاحظات کتبی در ۶ ورق «فلمیم» در علوم عربیه و کتب ۶۸۸

با اوصاف المهدی اهر گیتی

این کتاب از تصانیف حضرت امام علی بن ابی طالب علیه السلام است
حاج شیخ محمد باقر خراسانی مؤلف آن در ۱۲۹۱ ق
در کتابخانه آستان قدس رضوی نگهداری می شود

الحمد لله	والصلاة والسلام	على سيدنا محمد	والآله
والصلاة والسلام	على سيدنا محمد	والآله	والصلاة والسلام
والصلاة والسلام	على سيدنا محمد	والآله	والصلاة والسلام
والصلاة والسلام	على سيدنا محمد	والآله	والصلاة والسلام
والصلاة والسلام	على سيدنا محمد	والآله	والصلاة والسلام

در عتبت بعد این پنج عدد را به سرش
که در مربع کوکب است نوید یعنی از هر یک
ابتدا کند و به آنست ختم کند و بر طفل آویزند
آنگاه بیرون کند آن
معدود در دهان
۱۱ ۱۲ ۱ ۸
۵ ۴ ۱۵ ۱۰
۱۶ ۹ ۶ ۳
۲ ۷ ۱۴ ۱۱

تخم چاروب سیاه دانه فکر قیامت برآورد
از هر یک قدر گرفته سبزه محفوظ کند و هفت و در شب
لوره مبارک که از دست لزل فاذا خواند و برور بد
به نیت فدر که در او ۱۱ هر که خواهم از دارا به
و در خانه او یا ساذ که در او به دشاپ فوق الحاله
فکر این زنی به بهضائه فی الحاله کوی حرم الحرام ۱۳۴۵
احض
ایه نور، قوله تعالی العتوب والابصار لوجود منقطع در ظرف کینه نوشته
پس شروع کند بقرائت ایه هر یک بر سه قرائت یک حرف و خط برزند
چون تمام شد نظر را بآب پاکیزه نشسته بر دلب آب بر نصف
آب را بنام مطلوب بر جوهر بریزد و نصف دیگر بنام دیگر برآورد
به نیت اینکه این دو مکر او را یکی کند و اگر مکر در او

در عتبت بعد این پنج عدد را به سرش
که در مربع کوکب است نوید یعنی از هر یک
ابتدا کند و به آنست ختم کند و بر طفل آویزند
آنگاه بیرون کند آن
معدود در دهان
۱۱ ۱۲ ۱ ۸
۵ ۴ ۱۵ ۱۰
۱۶ ۹ ۶ ۳
۲ ۷ ۱۴ ۱۱

۱۳۲۵

صورت کف نوار در دست

مجلس ارشدی
م. ا. پ. ا.

عموی میرزا
نقش

الحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله

حاجی محمد
نور
سما
ا

شش نفر
اعضا

سید محمد علی لکھنوی
نور محمد

استاد علی
چراغ افروز

سید محمد رفیع

بسم الله الرحمن الرحيم

ملا احمد علی
روزه پور

روز و شب

[illegible]

بولمفع الازكيح

المحفوظ من الآفات يكتب على ورق

[illegible]

(کیرم) ۴۱

گرم افروز کنند گردان است
آید شب که لجنه مار را
آن روزی که کنان
کینه ندیده است و نخواهد دید
بزم آرد و گوشه زنی
وله دام عزه

دل زلف تو رفت و نماند باز
 نه بد از کند زلف تو دل
 خنایم تا نهان کنم غم دل
 راز لبت که داشت کار
 داستان تو بر دوازده
 بار ما خاتم زحمت طوس
 حکیم در کند زلف تو ام
 چه دل است ایندلی که فرودار
 گاه در زلف تو که بی غم
 کل دوست به پرتو ز آفر
 با چنین کل که مفتوح
 کرد و بشن تا خوان جهان
 طبع پر دوز در بهار سخن

جزو یار مگر قسم و تو ایتم گرفت
 باید تو بشویشتم که برود ز
 اید ریحا که بر از آنه جان بازها
 دیگران داد عشق تو به پایا برودند
 آیدند نه در عجم و حرم و ما
 نه کلاه خا به آرد و نه از هر کجاست
 نوبه را که دیکشت و لیکل جز و دل
 بر شگفت است چه با نه باش چوخت
 ما از این چرخ گهی که بر پیشتریم
 (روشنه)

بهمانه که بودیم بر کنیم
 انجفا دیگر که بودیم بهمان
 بر سر که تو بینم و دست
 مایه و تو در ایندشت روان
 ساکی که خراب است من نه
 بار از هر سرخ و با گنج نیم
 بچنی از دست که سبب خوانیم
 در پس راه پندار نه نیم
 انجنا از بد عشق خوانیم من

۵

اوله منزل

21

۶ خیم لای

دل من خند ز این شکر یک دلبر داشت
 که در محراب خود چو در و فرشته
 یاد آن که مراد دل فرمایان
 الطرب داشت بداند چو در و خرد داد
 نام از در مشکور رسیده از راه
 در مشکور به سبب و سر غیا گشت
 دیدار او که چگونه به که داد زمر
 بستاد و نشست و بخت و بخت
 خورشید کمال او یکدوم به پدید آمد
 آنکه چنین روش کی یکدوم بیکدیار
 که ز به از پیمایشش دل فرمایان
 کاش شود اثر مران ز بیدل نامان
 کس فرستاد روز بطلب از او
 دوین سخن و پیغام مران فرستاد
 که در آن چه توان گفت که دو شکسته
 تا تواند چو پیر بگریه در آید

احضار جابون
طریق غنم خط کشید و واراد خط آوردیم که نماز حرکت کند باید مار که فسون با و نواز باشد و دست
باز نازند بشته فقط وارادیم و به بنینه خط و درسی بکشد و غنم را یک دفعه بر این خط بخواند و بعد منه
اگر درین فرسخ باشد باید و در خط خود بعد از آن فسون دم علی نفس مرسته هم بگوید اللهم الله العلی العلی
کَالْکَالِ کُوْبَالِ کُ هُلْنِ هُنَا دِکْ کَا رُسَنَکْ بُدَرِکِ
جَبِی حَنُوْتُ بَا کَرِکْ بَا بُوْنِ قِی کَرِی مَرِی اُولْتُ
بَدْعُو دِهْیِ تَرِی مَرِی بَا امیر المومنین بسم الله العلی العلی لُنْدِی لُنْدِی
ذِی الْجَلَالِ جَرِی بُرْکُو دَرِ پَا چاشمِش و القمر لیل و النهار واحد
القهار کف و دست مرتبه بگوید بَا کُوکُ بَا طَهَطُ بَا فَاتِحِ الْعِیْبِ و الحفی
بَا اَمَاتِ الحافظین

[illegible]

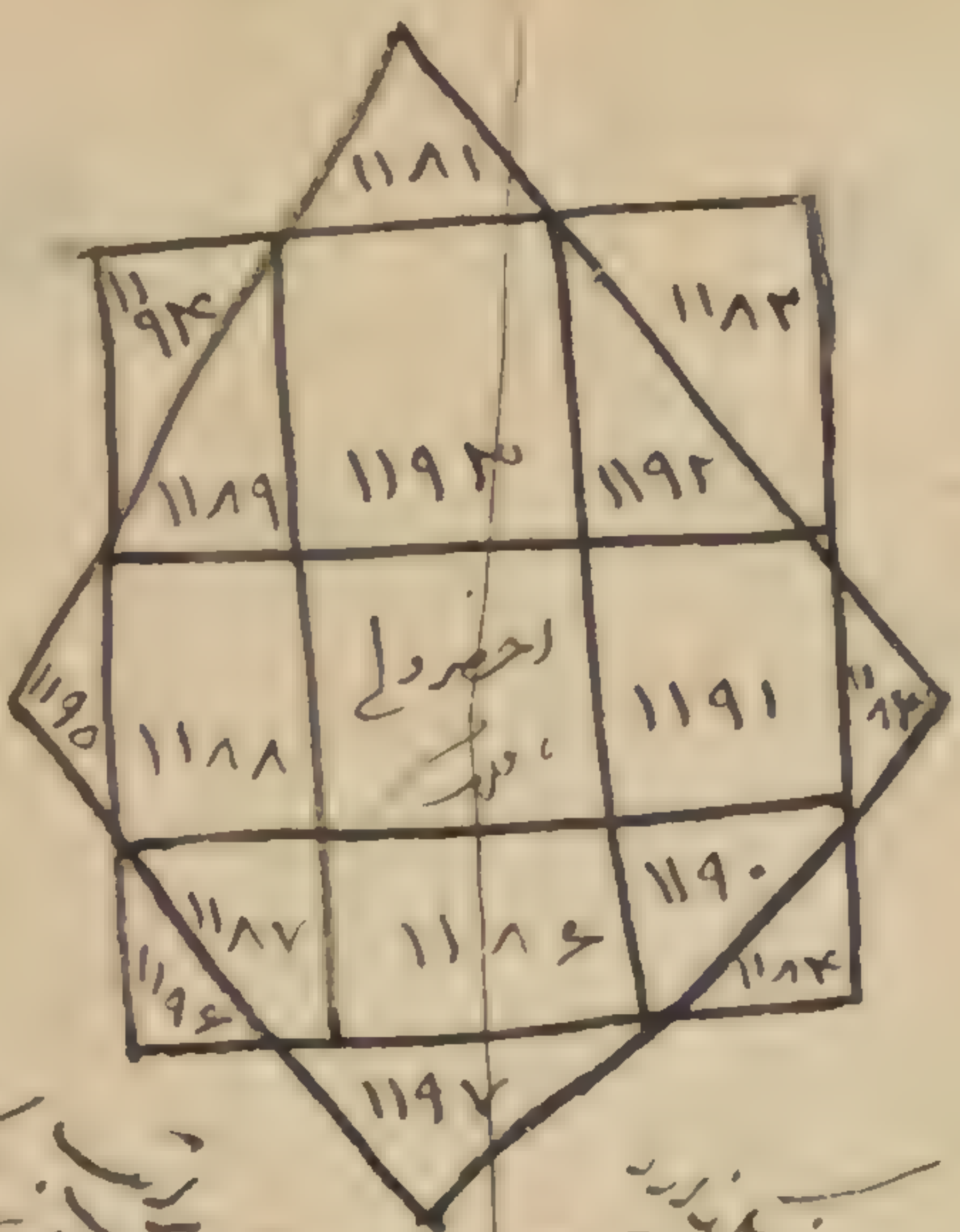
111	112	113	114	115	116	117	118
119	120	121	122	123	124	125	126
127	128	129	130	131	132	133	134
135	136	137	138	139	140	141	142
143	144	145	146	147	148	149	150
151	152	153	154	155	156	157	158
159	160	161	162	163	164	165	166
167	168	169	170	171	172	173	174
175	176	177	178	179	180	181	182
183	184	185	186	187	188	189	190
191	192	193	194	195	196	197	198
199	200	201	202	203	204	205	206
207	208	209	210	211	212	213	214
215	216	217	218	219	220	221	222
223	224	225	226	227	228	229	230
231	232	233	234	235	236	237	238
239	240	241	242	243	244	245	246
247	248	249	250	251	252	253	254
255	256	257	258	259	260	261	262
263	264	265	266	267	268	269	270
271	272	273	274	275	276	277	278
279	280	281	282	283	284	285	286
287	288	289	290	291	292	293	294
295	296	297	298	299	300	301	302
303	304	305	306	307	308	309	310
311	312	313	314	315	316	317	318
319	320	321	322	323	324	325	326
327	328	329	330	331	332	333	334
335	336	337	338	339	340	341	342
343	344	345	346	347	348	349	350
351	352	353	354	355	356	357	358
359	360	361	362	363	364	365	366
367	368	369	370	371	372	373	374
375	376	377	378	379	380	381	382
383	384	385	386	387	388	389	390
391	392	393	394	395	396	397	398
399	400	401	402	403	404	405	406
407	408	409	410	411	412	413	414
415	416	417	418	419	420	421	422
423	424	425	426	427	428	429	430
431	432	433	434	435	436	437	438
439	440	441	442	443	444	445	446
447	448	449	450	451	452	453	454
455	456	457	458	459	460	461	462
463	464	465	466	467	468	469	470
471	472	473	474	475	476	477	478
479	480	481	482	483	484	485	486
487	488	489	490	491	492	493	494
495	496	497	498	499	500	501	502
503	504	505	506	507	508	509	510
511	512	513	514	515	516	517	518
519	520	521	522	523	524	52	

٢١١	١٢٤	١١٢	٢٢١	٢٢٠
١١٢	٢٢٤	٢١١	٢٢٥	١
٢٢٢	٢١٢		١١٥	٢٢٢
٢	١١٢	٢٥٧	٢١٩	٢١٠
٢٢٢	٢١٧	٢٢٢	١	٢٢٨

وغيره من الحروف التي في الكتاب

[illegible]

فائدة تبيين
در علم اعداد
و الیها
در علم اعداد
و الیها

[illegible]

[illegible][illegible]

بایران	از عرفان	کنند	سعد کوفی
عاشق	۹ نوز	اشغال نیم	۲ نوز

بِوَالِدَيْكَ بِأَعْلَىٰ بِأَعْلَىٰ وَوَدَّ مَرَّةً فَكَلِمَةُ الْكَلْبِ لِيُؤْنَدَ وَوَدَّ مَرَّةً
بِكَلِمَةِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ تَبْحَثُ إِنْ كُنْتَ مِنَ الطَّالِبِينَ بِأَمَقِّ فَتَحْ
بِأَمَقِّ فَخَرَجَ بِأَمَقِّ سَبَبَ بِأَمَقِّ سَهْلَ بِأَمَقِّ بَرْدَ بِأَمَقِّ
مُبَشِّرَ بِأَمَقِّ تَقَمُّ بِعِدَازَانِ دِي رَحْمَةً كَلِمَةً رَاكِبَ حَوْلَ كَلِمَةٍ إِلَى
الْبَحْرِ لِيُؤْنَدَ وَهُوَ اللَّهُمَّ بِأَمَقِّ مَطْلَبَ الْحَيَاتِ وَيَا مَنْ عِنْدَ نِيْلِ الطَّلَبِ
وَدَّرَ أَخْرَافَهُ دِي مَوْضِعِ دَكْرِهِ حَتَّ مَطْلَبَ رَاكِبِ كَنْدَ وَبَعْدَازَانِ حَرْفِ الْمَقْدُورِ
بِحَرْفِ عَدَدِ كَنْدَ بِرَاكِبِ بَعَثَ سَجْدَةً دِي لِيْلَتِ حَمْدِ شَهْرِ

در جلسه انجمن بنیاد افروز خوارزمی در خرداد ماه ۱۳۸۵ (جمع روز دوشنبه ۱۳ خرداد ۱۳۸۵)

بسمه لا اله الا الله الاكبر الخبط به علامه كرمه من موهون وياجر
انزلناه وبالحق نزلنا وما نرسلناك الا رحمة للعالمين محمد مصور بوجه
حسب من المصصور الله محمد علي فالله حسن وحسن علي محمد
جعفر موسى علي محمد علي حسن محمد حسن علي اسرافيل عزرائيل
روح الامار

روح الاموات

لویج اخضر پوت چار سنگور
سنگور ۲ سال
پنجر و سنگور بمبار چه در یک استکان آب و سرکه گل بپوشانده بدان

که در این حد قریه کرده بودیم بر روی درجه اول و در درجه اول
 در این حد قریه کرده بودیم بر روی درجه اول و در درجه اول
 الفیقه و نقول با من علمه لا محتاج الی مقال و با من جوده
 لا محتاج الی سوال ان العرب اذا وقفوا علی البواجم
 اجابوا وانت باسبلی رب العرب والعجم وانا
 واقف علی باب بیت من بیوتک اغثنی بامغیث
 اغثنی بامغیث اغثنی بامغیث کمر الدعاء
 به اندک ۳۳ موضع در کتب دیگر که کسی که میگوید
 که چنانچه در این موضع صدقه بدهد و معصود را بی طر کزانه
 به اندک ۳۳ موضع در کتب دیگر که کسی که میگوید
 ۳۳ کل فی فی فل ک و ۳۳ م ی ح رب
 (نوح ب س ی)

نام و ق م الی س فصنه آله عن اهل فانه هر که
 از یک از این پنج مغرب نشین للضالة اکتب ذلک الله
 عی قرطیس و علقه عی جدار و اقرع و تدان من الحید
 فی الیم ان وجدته و ان فاقرع عی لعین بعد از مرثی
 عشر ساعه فان وجدته و ان فاقرع عی الواو بعد مرثی عشر
 تجده انت و الله قال شملون
 لغرضه الواو ۴۴ م مرتبه بگوید یا روف یا روف یا روف
 عن محمد الا بلیق و هم از تعلق با انسان و میگویند البری فی اصابعها استبیتین
 و کتب اسم من الامم و یطرح فی البری و یقرع کوره یس الی قوله ب س
 که مدخل مکمل ی ق ل ط م فان کان صاحب اسم یو ی ق ط
 ج ه ق البری و ان لم یجد فخذ به اسم و اکتب غیره و اقرع کوره یس
 ان ط ج ه ق فیه ی ق و اکتب اسم کوره یس و اکتب ب ه غ م ا الی
 م البری

بالحق على الباطل فبدل مغله فاذا هو ناهق ولكم الول
 انصفون ولا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم
 ولياخذوا من ناصية امرئ ولا يصفى به ابغضه نفسي ولا يكلل امرئ
 والامرئ في غير النصفين
 بركة كبر ونبوة ما شئت ان يدعى بربا ودرست بدي ولبس رجب
 بسم الله الرحمن الرحيم اذا جاءك الي اسم الله الرحمن الرحيم فاذا فتيك ففتي
 ليغفر لك الله ما تقدم من ذنبك وما تأخر وستم نعمته عليكم وهدى صراط مستقيما
 ويذكر الله نصره عزرا وانه ان خلق لكم من انفسكم ازايا فلتكنوا اليها
 وجعبر بينكم بودة ورحمة ان في ذلك لآيات لقوم يعقلون ففتي ابواب
 السماء بما ينهمر فيها والارض عريان فالتقى الله على امر قد ارادوا عليهم
 الارض فاذا رطبت فالتقى على الارض فالتقى الله على امر قد ارادوا عليهم
 عقدة ثم ان في نعمه اقول وذكركم انهم لو شئت لم يوج في بعضي ولا في
 في الصور فجمعهم جميعا كذا صلت فاما امر قد ارادوا عليهم
 بكم رول في انفسكم عزيز عليه ما عنكم حريص عليكم يا مومنين ووف
 رحيم فان اولوا فصر حبي الله لا اله الا هو عليه توكلت وهو رب العرش
 العظيم وضرب في شدة ونس طلق قال في غير العظم م ودرهم
 قمر الجحيم الذي نزل في اول نوره ودرهم نزل على من اذا ركب في الغنية
 خرقها قال اخرقتها لتغرق اليها اللهم اني يا كذا ابن كذا بين كذا

والآن والحي محمد والبيته الطيبين الطاهرين من الجن والانس
 بنت قلته يا مومنين عسى وصر هو الله احد وعشت الوجوه للحي
 القوم وقد فاض عن ظهر ظلي بالف حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم
 اللهم حمله عليها لجاه محمد وآله الطاهرين المعصومين من آل محمد وليس

ا	ب	ت	ث	ج	ح	خ	د	ذ	ر	ز
١	٢	٣	٤	٥	٦	٧	٨	٩	١٠	١١
س	ش	ص	ض	ط	ظ	ع	غ	ف	ق	ك
١٢	١٣	١٤	١٥	١٦	١٧	١٨	١٩	٢٠	٢١	٢٢
م	ن	و	ه	ي	٢٣	٢٤	٢٥	٢٦	٢٧	٢٨
٢٩	٣٠	٣١	٣٢	٣٣	٣٤	٣٥	٣٦	٣٧	٣٨	٣٩

تحبيب حم كس وعصموا الجبر الله عليا الي قوله واولئك هم المفلحون چون ان
 كاترا بر بون آه برة نويد در اوزم شنه الكه وفتي كنه عزرا به النور با
 بابت شاه فوت ودر آخر بوليه نام ان م كس كنه خواهر بيان
 يها في الف افتد با بيطري يا مؤلف القلوب الف بين قد كذا
 مؤلف الله بينها كذا الف بين الشج والار اللهم يا ودر الف بين
 قلوبها على ط عكر بعد از ان ابراهيم كنه يا خور الو دشمن ان ودر
 از دل او برون ره وبيان ان م كس بده انو هت

للصداع

[illegible]

بجمله دفع مخازر
یکند بدست آت پشم که سفید ماده از مانی که خن زیر شمشاد و اگر
تحت شعاع باشد بهتر است این در چهار رسته آغوا و پنجم را بست چهار رسته
نیز سر یکدارد و صبح برداشته و بنامه در وقت نایب این آیه بخواند آن
علی رجعه لقادر الی مرید الرجعی و پنجم که نایب ده ششم نایب
و از میان آن نایب که زنده در آتش گرفته زن آیه که خواهد که بخواند
و سه که دیگر بداند از آن گرفته زنند و بعد از هر یک یک رسته آیه بخواند و سه که
دیگر از طرف دیگر گرفته میان زنند که مجموع ۷ گرفته باشد و ۷ رسته این
آیه بخواند و گوید اللهم ارحم و یسئلونک الخصال فخرنی فیها
نیز بقای صفتها و ترنمها و انا و در از این رسته را بر گردانند
و نایب هفتم از چهار رسته این عمل نماید و این را رسته نایب
نایب تکبیر بر دارند و این را از حجاب محمد باقر علی السلام

من زوایا و خوف فلسطین است و الاصل من آنکه او نصفه لفظی و بقیه نصف
فالعامة او الجمع و اکثره داره خانه یوسف است

[illegible]

روز یکشنبه یا پنجشنبه را روزه بگیرد و غیره خواند خطا کند و شب در شنبه یا شب جمعه در مکان
خلوت ۳ رکعت نماز هجرت کند پس از آن با تسبیح که ۱۲۹ دانند داشته باشد صد و بیست
و نه مرتبه بگوید یا لطیف و بعد از آن تمام هر دوره یک مرتبه بگوید یا اعلم و من خصل و یا اللطیف الخیر
صحت تقوی است

ثُمَّ أَخْرَجَ وَهُوَ كَرِيمٌ بَرُّهُ دَارُ الْخُلُوفِ بِأَحْسَنِ قَلْبٍ تَوَجَّهَ إِلَى الْقَبْضَةِ هَذَا رُبُّهُ كَوَيْدُ فَسْطَاطِهِ
أَبِيهِ وَهُوَ أَسْمَعُ الْعَالَمِينَ وَبَعْدَ ذَلِكَ مِنْ صِدْقِ رُبِّهِ كَوَيْدُ اللَّهُمَّ الْكَفَى حَقِّي وَحُجْرَتُهُ أَوْ كَرَّمَ بَرُّهُ كَوَيْدُ الْإِنْدَاءِ
كَلْبُ قَدِيرٍ سَهَابٌ أَنْفَعُ الْعَمَلِ دَارُ الْقَضَاءِ وَحُجْرَتُهُ كَلْبُ نَدَارٍ مِنْ حُجْرَاتِ الْإِبْرَارِ
وَرَدُّهُ طَرِيقُ عَطَارٍ بِأَنْظَرِ رُوحَةٍ وَاقِطَةٍ رُوحَةُ نَبِيِّ الْحَضَرَةِ مَوْلَانِي هَيْتُ الْخِرَاقَةِ
مَنْ دَرَجَاتٍ بِمَنْزِلَةِ عَطَائِدِ أَنْبِيَاءِ اللَّهِ طَالَتْ تَرْفِي صَبَاً حَاصِلاً كَرَامَاتِ

القوى ويرى في المصور كفى شاعده
آية شرفه ولبان قرآن سيرت به جمال
القول جميعا الحروف مقطعة نوشته بر ۱۸ پلور
زن بند و حله شوش چهارم و عظمه فتنه
عدد كورة الم كرف لبا عدد و هم عدد و روقى شش شش كند و جبرئ و يا در مقامى
كه مرشيد رفق كند آورده كرد
آية الكبر و العدد و مطالب و مطلوب بخواند در جميعات لبا و روقى شش
عدد كورة الم كرف لبا عدد و هم عدد و روقى شش شش كند و جبرئ و يا در مقامى
كه مرشيد رفق كند آورده كرد
آية الكبر و العدد و مطالب و مطلوب بخواند در جميعات لبا و روقى شش

بجهت گشودن لبث دختران کورۀ اعراب و نوشتۀ با زعفران و کحل در معده و بعضی
 حکم به بند و در رفتن دختر بنده او و او را شوهر یافتند و این کورۀ کحل بعضی را نوشته
 و بشود و آبش را بر سر دختر زنند و طلب مهر شود و آنرا فتنی و آنرا قورۀ عزیزان
 با زعفران و آب و دختر بنده مقصود حاضر شود و آنرا
 بجهت سفوف
 شورۀ قم نشانه جو زیر کلاه
 ۲۱ نیم یک سیر شیر کاهل کورۀ نور و نشانه
 ۲۲ نیم یک سیر شیر اشته سیر آب در او بکنند و آب را بنده و آنرا کفۀ این امر
 حمل و بار در بر طرف می شود
 برای عزت در مجلس ۱۰۸۰ مرتبه بخواند مؤثر است و اللهم الله واهدنا الله
 را در غایت

عروف ۳ در

ب	ط	د
ز	ه	ج
و	ا	ح

نمودار استخراج ذرات بر هفت ورق باقی
 با هم شخص بنویسند در حجره کوزا نشاند
 اندوه دارا

16	11	12
9	13	17
14	15	10

ط	ایں لکھرا عفو
ه	ایں لکھرا عفو

مجلس ربع ثو

[Faint handwritten notes at the bottom of the page]

1	2	3	4
5	6	7	8
9	10	11	12
13	14	15	16

١٢٠	١٢١	١٢٢
١٢٣	١٢٤	١٢٥
١٢٦	١٢٧	١٢٨
١٢٩	١٣٠	١٣١

قیاسی است
 و با راز بقدر
 و آب حل
 کرده و قطره ای که
 در دو شیشه ای
 که تازه نموده شده
 بیاورد

١٠	١٩٨		٢	٣٩
٥	٢١	٩	١٩٧	٢٤
١٩٤	٢٩		٢٣	١١
٢٨	١٣	١٩٨	٢٨	٢
٢	١	٥	٢	٥

والتحسين والاعتماد على النفس

[illegible]

22	2	9	10	12
5	11	14	22	2
18	22		2	12
1	2	12	19	20
12	15	21	2	7

ابن خرفا القديس ورجل محسن

رابین کو یوں ایمان لایا کہ

کتاب بشرط ایمنه طبعی ایمنه خیر

حرکت کند و شرط اینست

که با و شروع شد و اگر کسی

که مرده چشمش در آید

از معدود کاتبان مشهور

در عدد اول که از عدد موصوفه است

[illegible]

کرید ۸ نصف ۳۰ راکه می

روید ۱۲ و اینها را که در کتاب است

بسم الله الرحمن الرحيم

من کریم کرید ۵۱ ضرب درض

در کونستانتینوپل

و نمودیم کردیم ۲ ضرب در نصف ۵ در دهم است نمودیم
 کردیم و هر دو یک است و مبع و مثنی و هر مرتبه که تری کند
 قاعده اثر همین است محمد شمس
 فائده در قاعده تسخیر و انجمن است که فرض تسخیر شخص خود کند که
 نامش احمد یا محمد یا محمود باشد چند از کلام الهی بیرون باید آورد که حروف
 اسم شخص از آن آیات بیرون آید بتوشیح و از آخر بطور بعکس ظاهر
 شود و آن آیات را بعد از اسم آن شخص بخوانند و روح نیات را قسم دهند
 بیات که مفید است و مثال عملی اینست

۱	انما الله آله واحد د	۴	مبشر رسول باقی بر عده ای اسم احمد د
۲	حم بریل الرحمن الرحیم ح	۵	ح حسنی الله لا اله الا هو و
۳	مثل نوره کسکوه مصباح ح	۶	م ملک محمد با احمد من حالک ح
۴	د دنیا فاما مله ابرهم خنیفا ۱	۷	و ولهدی بالسماء الدیما مصباح ح
		۸	د دسا فاما مله ابرهم ح

۱	م مبشر رسول باقی بر عده ای اسم احمد د
۲	ح حم بریل الکتاب من الله الرحمن الرحیم ح
۳	م مثل نوره کسکوه مصباح ح
۴	د دسا فاما مله ابرهم ح

اللهم انی اسألك بالف انما الله آله واحد و حامی بریل
 من الرحمن الرحیم و عیم مثل نوره کسکوه و فاما مصباح و
 بدال دنیا فاما مله ابرهم خنیفا ان تعلی علی محمد و آل محمد
 و تسخر لی احمد بن فلان بحقی ذاتک و صفاتک انک علی کل شی
 قد بر و با الاجابة جد بر و اگر در هیچ عزمیت روح نیات کند
 چنین است عزمت علیکم با خدام حروف الالف و الحاء و
 المیم و الدال بحقی هذه الايات المبارکات انما الله آله واحد
 و حم بریل من الرحمن الرحیم و مثل نوره کسکوه و فاما مصباح و
 دسا فاما مله ابرهم خنیفا ان تهیجوا روحانیة الساکینة
 فی قلب احمد بن فلان علی محبتی و مودتی و تجلبوا الی
 بحقی الالف و الحاء و المیم و الدال تجلبوا با برکاتکم
 و علیکم و بوائی را همین است و باید عمر کرد و خود
 نقل من کسکوه شیخ الهادی رحمه الله اذا اردت ان تسخر شخص
 فانظر الی هذه الایات و انت باسم کتوب علی کتبه حرف من حروف
 اسم ذلک الشخص و اجمعها علی ترتیب حروف اسم ذلک ان تسخر

ا	ب	ج	د	هـ	و
یا الله	یا رغن	یا رحیم	یا حکیم	یا قدوس	یا سلام
ن	ح	ط	ی	ک	ل
یا نون	یا همین	یا عزیز	یا جبار	یا متکبر	یا خالق
ن	س	ع	ف	ص	ق
یا منصور	یا غفار	یا قهار	یا دواب	یا رزاق	یا قیوم
ش	ت	ث	خ	ذ	ض
یا قابض	یا باسط	یا حافظ	یا رافع	یا متکبر	یا منزل
غ	یا بصیر				

جهت دفع تگر و دفع آفت و در ارضی از جهت دفع آفت که گوییم
نویسد به کاغذ و در عا کوزه آب نرسید و نه در و سر را نه و می کشد
و یا که به کاغذ نوشته کاغذ را در مردم گرفته از چهار گوشه مرز را بیاورد و یا کوزه
را در چهار گوشه مرز پهن کند که از آفت و از ضرر و آفت محفوظ بماند ان شاء
الله

الملا
بسم الله الرحمن الرحيم آمين لا اله الا الله محمد رسول الله عيسى و الحسن والحسين وعليه
وجعفر وموسى وعليه وجهه وعليه الحسن وعليه عليهم السلام والحق المخلص
والحق المحقق والحق آية الكرسي وآمن الرسول كنهتم له من كل خير و
دروا آفت ماوى دارض ارضه زعته فكم لحيه عديته فيسلفكم
والسليم عليهم انما امره اذ الارواح تسكن الى آخر سورة يس الم تر ان الله
يرجع شيئا الى قوله نهى بالابصار سبحان ربك رب العزة عما يصفون
وسمى علي المرتلين والحمد لله رب العالمين سلام علي نوح في الدنيا آمين
الحزب الحسين وعنت الوجوه للحى القوم وقد فاض من حظي اللهم ادفع
بنا البرد وضر الخرد وجميع الآفات من هذا الموضع والحق
العظيم والجرته محمد وآله الطيبين عليهم السلام والحق جميع انبياء
السلامين وبعثة من كنز المقربين يا الله العالمين

بَارِئًا بِذَوْنِهِ لِمَلِكِهِ إِنَّمَا مَعَ الْكَرْسَالِيِّ تَرِي
سَرِي جَرِي يَرِي چَارَه چَارَه چَارَه يَارَه اَبَلُوْس
مَلُوْس حَتَّى دُوْدَنَه دُكُل اَكُل يَه پِيْنْدِي كُوَه
كُوْنْدِي مَا سَر تُو چَارَه تُو چَارَه تُو كَف

مقرر موزن ۷ مرتبه خواند و بگوید
 بسم الله الرحمن الرحيم
 سید سلطان احمد گنجینه عطر و سطر بند
 بهفت قلابه زنجیر بند سوزن بند حکم خدا بند
 حکم رسول خدا بند بعد از آنی سخن خلی فقیر بند
 باذن پیر استاد بند تو را حکم دهم نیست

نسخه نسخی در این بیت دوم هر روز هزار مرتبه الله الصمد خواند
 اگر نفس الله الصمد را بر باد آید و نفس خود را در آتش آید
 کس دفع کند خواب را و بیدار شود و بر باد آید و الله اعلم

۱۰	۱۱	۱۲	۱۳
۱۴	۱۵	۱۶	۱۷
۱۸	۱۹	۲۰	۲۱
۲۲	۲۳	۲۴	۲۵

بسم الله الرحمن الرحيم
 یا مظهر الیاس
 بمرکت پیر اخلاص
 المملک الحق المبین

۱۰	۱۱	۱۲	۱۳
۱۴	۱۵	۱۶	۱۷
۱۸	۱۹	۲۰	۲۱
۲۲	۲۳	۲۴	۲۵

خوانده شود
 ۱۵۰۰ مرتبه بخواند
 ۱۰ مرتبه بخواند و بعد از آن
 باز میخواند

۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰
۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰
۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰
۳۱	۳۲	۳۳	۳۴	۳۵	۳۶	۳۷	۳۸	۳۹	۴۰
۴۱	۴۲	۴۳	۴۴	۴۵	۴۶	۴۷	۴۸	۴۹	۵۰
۵۱	۵۲	۵۳	۵۴	۵۵	۵۶	۵۷	۵۸	۵۹	۶۰
۶۱	۶۲	۶۳	۶۴	۶۵	۶۶	۶۷	۶۸	۶۹	۷۰
۷۱	۷۲	۷۳	۷۴	۷۵	۷۶	۷۷	۷۸	۷۹	۸۰
۸۱	۸۲	۸۳	۸۴	۸۵	۸۶	۸۷	۸۸	۸۹	۹۰
۹۱	۹۲	۹۳	۹۴	۹۵	۹۶	۹۷	۹۸	۹۹	۱۰۰

بسم الله الرحمن الرحيم
 یا مظهر الیاس
 بمرکت پیر اخلاص
 المملک الحق المبین
 یا مظهر الیاس
 بمرکت پیر اخلاص
 المملک الحق المبین
 یا مظهر الیاس
 بمرکت پیر اخلاص
 المملک الحق المبین

[illegible]

۱۱۲	۱۲۹	۱۲۰	۱	۲۵۱
۳۲	۳۳	۳۲	۱۳۱	۱۳۷
۳۴۷	۱۲۹		۱۳۵	۱۱۱
۱۳۲	۱۳۱	۱۳۰	۲۵۵	۲
هشت	نهم	ده	یازده	پانزده

و این نیز می باشد را با جابجایی در کسره ها و ده ها می باشد

۱۸	۱۲	۶	۵	۲۴
۱۰	۴	۲۲	۱۲	۱۱
۲۲	۱۶	۱۵	۹	۲
۱۴	۸	۲	۲۱	۲۰
۱	۲۵	۱۹	۱۳	۷

۶۵۶

ان	الله	بصير	بالجبا
٢٠٢	١٠١	٥٢	٢٥
١٠٧	٢٠		٥٢
٢٢	٥٢	١٠٤	٢٠١

34

۴ کوش کوش

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

از دم محفل سماعی
فایده

مجموعه سخن کردن ماری جویند را بخوان بر قصه کر
و از ملاوتم ، ماسر بریز فید از ان هفت دانه کر
بر دار از دم ، ماسر بخوان و سینه از بر او که فایده

(Faint handwritten Persian script)

(Faint handwritten Persian script)

بگویم دندان بادی ترا بحق هزار بک نام
 خداوند زهر بکشا زهر باد خود را بکشا
 تا من نگشایم دیگر کسی نگشاید قفاش
 قفل الله کلیدش بسم الله الرحمن الرحیم یا
 حفیظ یا حفیظ کوف حج از دم حج محمد
 سر به الرحمن از دم رحمت
 چل پانا چل زهر پانا کهر کرب
 زهر پان پان کرب کهر پای
 کهر دور کرب کرب کوف حج ایضا زهر کرب
 ایل ایل کل جهان ایل ایل حسن و حسین و رضا بحق شهیدان
 ۲۶

بگویم دندان بادی ترا بحق هزار بک نام
 خداوند زهر بکشا زهر باد خود را بکشا
 تا من نگشایم دیگر کسی نگشاید قفاش
 قفل الله کلیدش بسم الله الرحمن الرحیم یا
 حفیظ یا حفیظ کوف حج از دم حج محمد

سر به الرحمن از دم رحمت

چل پانا چل زهر پانا کهر کرب

زهر پان پان کرب کهر پای

کهر دور کرب کرب کوف حج ایضا زهر کرب

ایل ایل کل جهان ایل ایل حسن و حسین و رضا بحق شهیدان

۲۶

[illegible][illegible]

لعلا العدو واضرار
 باقاها العدو يا والي الولي
 يا مظهر الحجاب عونا لنا على

روز بيد از نماز طبع صدوره مرتبه خواند
 وچون بلفظ عدو مكرم ميگويد صورت دشمن
 را در دل بگذراند و چون انا را بگويد

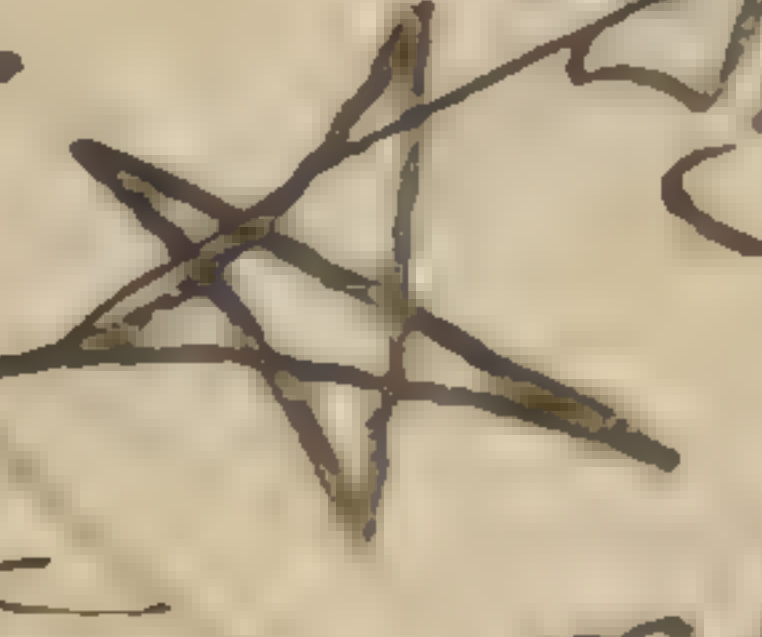
بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله رب العالمين
 والصلوة والسلام
 على سيدنا محمد
 وآله الطيبين الطاهرين
 اجمعين

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله رب العالمين
 والصلوة والسلام
 على سيدنا محمد
 وآله الطيبين الطاهرين
 اجمعين

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله رب العالمين
 والصلوة والسلام
 على سيدنا محمد
 وآله الطيبين الطاهرين
 اجمعين

حروف هجائي در ادعای حق نموده فاء
 احد بخند میرسد بخند عشران
 مائة بگردد در خط الف کج صورت
 بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله رب العالمين
 والصلوة والسلام
 على سيدنا محمد
 وآله الطيبين الطاهرين
 اجمعين

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله رب العالمين
 والصلوة والسلام
 على سيدنا محمد
 وآله الطيبين الطاهرين
 اجمعين

[illegible]

روى أحمد الدين في غير أن حية المقدسة عن النبي عليه السلام
من كانت له حاجة إلى الله فليغتسل ليلة الجمعة بعد الغصص
المبشرين في صلاته ويصلي ركعتين يقرب في الركعة الأولى الحمد
فاذا بلغ أياك فليغسل يديه وأياك سبعين مرة بماء متحرك ويتم في
المائة إلى آخر الحمد ويلزم الحمد مرة واحدة ثم يركع ويسجد
ويستج فيها سبعة سبعة ويصلي الركعة الثانية على هيئته
الأولى ويدعو بهذه الدعاء فان الله يقضي حاجته البته كان ما
إلا أن يكون في قطعة رحم والدعاء هذا اللهم إن عَصَبَتِكَ
الْحَقْلُ فَأَلْحِدْهُ لَكَ وَإِنْ عَصَبَتِكَ فَالْحَجَّةُ
لَكَ مِنْكَ الرَّوْعُ وَمِنْكَ الْفَرَحُ سُحَّانَ مَنْ
أَنْعَمَ وَشَكَرَ سُحَّانَ مَنْ قَدَّرَ وَغَفَرَ اللَّهُمَّ
إِنْ كُنْتُ قَدْ عَصَبْتُكَ فَقَدْ أَلْحَقْتُكَ فِي أَحَبِّ

الأشياء البليدة هو الأمان به لم أجد لك ولدا
ولم أدع لك شريكا منا منك به على لا منا مني به
عليك فاني قد عصيتك يا الهي على غير وجه
المكافأة ولا الزوج عن عبوديتك ولا الجود
لربوبيتك ولكن اطعت هواي واذلني السطو
فلك الحق على والبيان فان تعذبني فبدوني
غير ظالم وان تخفلي وترحمني فانك جواد كريم
يا كريم حتى ينقطع النفس ثم يقول يا آمنة من كل شيء
وكل شيء منك خائف حذر اسألك يا منك
من كل شيء وخوف كل شيء منك ان تصلي على
محمد وآل محمد وان تعطيني امانا لنفسي واهلي و
ولدي وسائر ما انعمت به علي حتى لا اخاف و
لا اهدأ احذر من شيء ابدا انك على كل شيء
قدير

[illegible][illegible]

الأشياء البدهية هو الأمان بالله ثم أخذ لك ولدا
ولم ادع لك شريكا منا منك به على لا منا مني به
عليك فاني قد عصيتك يا الهي على غير وجه
المطابرة ولا الخروج عن عبوديتك ولا الجود
لربوبيتك ولكن اطعت هواي واذلني السطة
فلك الحق على والبيان فان تعدتني فبدوني
غير ظالم وان تخفلي وترحمني فانك جواد كريم
يا كريم حتى يقطع النفس ثم يقول يا آمنة من كل شيء
وكل شيء منك خائف حذر اسألك يا منك
من كل شيء وخوف كل شيء منك ان تصلي على
محمد وآل محمد وان تعطيني امانا لنفسي واهلي و
ولدي وسائر ما انعمت به علي حتى لا اخاف و
لا اهدأ احذر من شيء ابدا انك على كل شيء
قدير

وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ
مَعًا وَالْخَالِفُونَ مِنْ
أَحْزَانِهِمْ فِي طَرَفٍ
مِنْهُ وَنَزَلَ مِنْ
الْغَمَامِ الْغَيْثُ
وَوَسَّوْا فِي الْأَرْضِ
وَالْخَالِفُونَ مِنْ
أَحْزَانِهِمْ فِي طَرَفٍ
مِنْهُ وَنَزَلَ مِنْ
الْغَمَامِ الْغَيْثُ
وَوَسَّوْا فِي الْأَرْضِ

^{الى يادته المرحوم}
 نَحْنُ مِنْ كُلِّ قاصِدٍ لِي ^{الى} عَدَا ^{حصى}
 الْأَخْلَاصِ فِي الْأَعْرَافِ بِحَقِّهِمْ وَالْقَسْبِ بِحَقِّهِمْ
 مَوْفِقًا أَنْ الْحَقَّ لَهُمْ وَمَعَهُمْ وَفِيهِمْ وَبِهِمْ أَوَّلِي
 مَنْ وَالْوَأْوَاءِ جَانِبٍ مَنْ جَانِبًا فَاَعِدْ فِي الْقَامِ
 فَضْلَ عَلَى حِدِّ وَالْهَ دَاعِدِ فِي بِلْمٍ مِنْ شَرِّ
 كُلِّ مَا أَتَقَبُّ بِأَعْظَمِ حَزَنٍ الْأَعْلَى
 الْأَعْدَى عَنِّي بِدَعِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
 أَنَا جَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ
 سَدًّا فَأَعْيَنَاهُمْ فِيهِمْ لَا يَبْصُرُونَ وَفِي السَّ
 يَقُولُ أَصْبَحْتُ بِمَلَأْتُ تَبِيعَ رَبِّكَ بِرُكْفِ
 كَرَفَةٍ بِرَزَائِمِ تَبِيعَ رَبِّكَ بِرُكْفِ
 نَهْدَ تَبِيعَ رَبِّكَ كَرَفَةٍ بِرَزَائِمِ تَبِيعَ رَبِّكَ
 أَسْأَلُكَ بِحَقِّ هَذِهِ التَّوْبَةِ وَبِحَقِّ صَاحِبِهَا وَ

بِحَقِّ حِدِّهِ وَبِحَقِّ إِلَهِهِ وَبِحَقِّ أُمِّهِ وَبِحَقِّ أَخِيهِ
 وَبِحَقِّ وَلَدِهِ الطَّاهِرِ بْنِ أَحْمَدَ شَفَاءً مِنْ
 كُلِّ دَاءٍ وَبِحَقِّ أَمَانٍ مِنْ كُلِّ خَوْفٍ وَخَفَا
 مِنْ كُلِّ سَوْءٍ بِرُكْفِ رَبِّكَ بِرُكْفِ

بِرُكْفِ رَبِّكَ بِرُكْفِ

صَلَوَةُ الصِّدِّيقَةِ عَلَيْهِ السَّلَامُ

بِرُكْفِ رَبِّكَ بِرُكْفِ

بِرُكْفِ رَبِّكَ بِرُكْفِ

بِرُكْفِ رَبِّكَ بِرُكْفِ

بِرُكْفِ رَبِّكَ بِرُكْفِ

بِرُكْفِ رَبِّكَ بِرُكْفِ

المستفيضان بالنافع العظيم
فبالحلال النافع القادر على كل شيء
جان في الملك النافع جان في التلويح
جان في الحق والجمال جان في الربوبية
من لبي الوفاء الخبير بزيارته
بالنعم من عبد ذي شرف
كانت خيرة الحكام الزمان
لا يفرق بينه وبينهم ولا يفرق بينهم
الكون صيرى الكونين وخلقهم
القادر على الآيات العظيمة والآثار العظيمة

البنى عكم من فمك لادى من السماره حثت العرفه
قبيل لومك وغفرت ذنوبك الى آخره

لعن هفت ضرب (۱۲۰۰) مرتبه آن ۳۰ مرتبه این لعن
را بر پشت صمغ و یا یک بوزاند هر مرتبه بر یک بوزاند و بتین
شعیرین از دالاهم العن علی ثم ابا بکر و عمر ثم عثمان
و عمر عمر عمر عمر عمر و در هر صد مرتبه بگوید آن را از این
طریق ۹ بوزاند مجموعاً ۱۲ طسم و ضمه نوی و طسم این است

۲۹۹	۳۰۲	۳۰۵	۲۹۱	رایت فی بعض النسخ هذا البيت وللم فاقير بمرکله شان سر حوسه بزنگ بکون اب بکرا حمر
۳۰۳	۲۹۱	۲۹۱	۳۰۳	
۲۹۳		۳۰۰	۲۹۲	
۳۰۷	۲۹۳		۳۰۷	

فأمرته عمر بن الخطاب رضي الله عنه ولا يتأهون في منكر فعله

[illegible]

بر اوست رزق را بر بطولات و الاعظم (۶۶) بر
روز (۶۶) مرتبه ^{بسم الله} اللطیف بعباده برزق من بشاء
وهو القوی العزیز و (۱۳۹) مرتبه بگوید بالطف
و (۱۴۱) صلوات بر محمد و آله بعد از نماز بفرستد
صلوة لقضاء الحاج و تدورن بکفایت منها، قیرانه مجرب
برادر او هر روز و زیاده القدر عن عبد الرحیم القصیر عن ابي عبد الله
رزاق انزل بکائنات فافزع الی ربول هم ص و صلی رکعتین
تتدیهما الی ربول هم ص و صلی رکعتین و تصدیه رکعتین
تستفتح بها فتفتح الفریضة و تشترک الفریضة فاذا زوغت
من التشر و سلمت قلت اللهم انت السلام و منک السلام
و الیک یرجع السلام اللهم صل علی محمد و آل محمد و بلغ
روح محمد منی السلام و بلغ ارواح الائمة الصالحین
سلامی و اردد علی منهم السلام و السلام علیهم
رحمة الله و بركاته اللهم ان هاتین رکعتین هدیه

مني الى رسول الله
 عليهما السلام فاني قد
 فلب يا ابي يا ابي يا ابي
 وتقدر يا ابي يا ابي يا ابي
 انت يا ابي يا ابي يا ابي
 ضع خدي في راسك يا ابي
 سبب يا رسول الله اشكو اليك
 حاجتي وكنك اتوجه اليك في حاجتي
 نفس صل على عبدك يا ابي
 على ان لا يبيع من تقضي حاجتي
 ختم صلواتك على عبدك يا ابي

ايرتبت ٣٣ حديثا في هذا الكتاب
 في جملة غريبها ونبأهم قربة الي الله وبارئهم من
 اذنت ١٦ آية كريمة وبارئهم من رتب لاول
 تبت فيه ٥ مجموع في اربع فتم تريف ٤٤ تبت فيه
 ما لم ينفذ في الايام عظم ليك اربعين لاول اول
 صبح ١٤ صلوات لولاه ان سر لولاه ١٠ بند ركنين
 ولله الحمد وكره يس ١٠ مرتبة مكرهه وسدس قولاً في
 ربهم ١٠ (٨١٨) مرتبة مكرهه وولاه اول
 لولاه خلق السموات والارض بقا في علي ان لولاه
 ٣٠ مرتبة مكرهه بلي قادر على قضاء حاجتي وداوية
 انما لولاه لولاه ان يقول له ان لولاه لولاه
 لولاه مكرهه اللهم اني اسئلك بحق اسمك المكنون بين
 الخاف والنون ان تقضي حاجتي وداوية لولاه

[illegible]

اللهم انقله الى حيث اكون ولا تنقلني اليه حيث
 يكون اند على كلشي كد بر باحي يا قوم يا واجد
 يا ^{جيد} يا ^{جيد} يا كريم يا رحيم يا غني صل على محمد وآل محمد
 وتم علينا نعمتك وهبنا كرامتك والبنا عافيتك
 انم حاجت مقصده در زقر وسيع فوايه كرده

صَلَاةُ الصَّدَقَةِ بِغَيْرِهَا سَطْرُ الْمَرْءِ بِهِ كَسْرُ الْكَلِمَةِ لِقَوْلِهِ فِي آيَاتِ
الْمَبْرُورَةِ دَلِيلٌ لَهُ وَهَذَا كَمَا فِي خَزَائِنِ الزَّيْلَعِيِّ عَنْ كِتَابِ بَلَدِ الْأَمِينِ
تَقْتَلِي رَكْعَتَيْنِ فَإِذَا سَلِمْتَ فَكَلِّمِ الْمَشْرُوقَ وَسَبِّحْ تَسْبِيحَ مَنْزِلِ هَارُونَ عَلَيْهِ
وَقَدْ (١٠٠) مَرَّةً بِأَمُولَاتِي بِأَفَاطَةِ أَجَلِي ثُمَّ ضَعُفَتْكَ
الْأَيْمُنُ وَقَدْ كُنْتَ لَكَ ثُمَّ عُدَّ إِلَى السُّبُورِ وَقَدْ كُنْتَ لَكَ ثُمَّ ضَعُفَتْكَ
الْأَيْمُنُ وَقَدْ كُنْتَ لَكَ ثُمَّ عُدَّ إِلَى السُّبُورِ وَقَدْ كُنْتَ لَكَ (١١٠)
مَرَّاتٍ دَاذَكَرَ هَذِهِ لَقِيتُ أَقْوَلَ حُجْرَتِي (٥١٠) رَبِّهِ يُوَدُّ

قال امرئ بن ابي عظم لفرار رومه فخر طوع الفجر وقهر غرد الشمس هذاعين
روايته في الح في عن ابي عبد الله قال من استعبد بالله من

توضیح: ۲۱۰۰
کلیف روزی ۳۰۰ و در صورتی با علی و ۱۴ صلوات قبر و ۱۳۲۰
لوح

جلده جلدہ سربندہ یانیک یانار وندک
سَسْفِیل کراسِیل من ماء عین کر وک یانر ما یانی
کنکری لم کاکوتہ و لم کاکاکوتہ اُترب اوداین
جک سلیمان پیغمبر بدم سید احمد کبر کو فسخ
پیران آن بوند ایندی ریرا، دقر بهر وصل و آن یزید این است
دوم قسم به پیر سوم قسم به پیر دستگیر سلیم اوهیم

خَلِيلِ مِيرِ شَهْلَامِ سِیَاسَتِ عَمَدِ تَاجِدَارِ صَلَی اللہ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ
اٰی مَآئِہِ نَفْسِ تَوْبِسُوْرِدِ بَآلَشِ نَامِ دُعَايِ بُزُرْگَانِی قَطْلِ
سِلَہِ فِی حَکَمِ سِلَہِ اَن پِغْبَرِ بَدَمِ سِہِدِ اَحَدِ کِبَرِ کُوفِ حَجِّ
رِیاضِ ۱۴۱ شَبَرِ شَبَرِ ۱۴۱ مَرْتَبَہٗ ۱۲۴۲

بسم الله الرحمن الرحيم قل انما اؤذي نفسي الانفسه والله من ثم كل عقوبه و
رئيس وحيته يا فاني البرية التي تجدوا له العتبة من اجل قرنته سلمه على
نوح في الامم كوف بند سم مرتبه كواند مرتبه يكسر دور مرتبه است
هم زندا هر جا كه صد بار مرتبه كنند يا ضلّس غم شب ۹۲ مرتبه
زكوت

وقت مضوف و سوف از اول الف و ولفاف آخر از مخر را خواند در وقت
حالی که طشتی بر آب پهلوی دست گذاشته و دست را میان آب حرکت دهد
که آن حرکت کند و دامن بشیر را قریب تا طریقه دست را انگشت
کپش کپش کپش این سه ریاضت و اما برابر حق کردن این مخر را اول
سه مرتبه بدم چاق خواند و باید چاق دست سه بار باشد و بعد شروع کند خواندن و آن چاق را
بوقه گزیده که بگردد و مکرر بخواند پس از آن این فصل را
بجهان چاق و از طرف دست دست بگردد و شروع کند از آن
نقطه که لغزسته بر او است و فکته به بدن می چسباید و او کپش می گویم
نفس را زده شده

[illegible]

نهك ۱۴ شبر ۱۱۰ رتبه و تکرار شود هر روز و هر وقت
 فرود آید خدا فرود آید نام گاه سترکه سترکه پرتکه پرتکه
 کجا که پرتکه آخر چندی روفتگی که کنز کل من
 حج حجه سته سته تریج آفرید پری بد حجه
 فرود آوردم زهر مار با عقرب با ریل را از بدن ۹۲۲ حق
 کعبه و سته سته سته سته سته و هوای طایم
 و در توحید حق فرود آید زنده زنده نام لود و زنده زنده زنده زنده
 لفظ الکاف که نام عقرب و کوریل به الکاف که نام ریت و همین از باران
 در توحید که زنده زنده زنده زنده زنده زنده زنده زنده زنده زنده
 ۲۵۵

در وقت نزول آفتاب برج حمل دیا شد بنویسید و با نوحه در آید

۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰

نکند

آله اجمعين الطيبين الطاهرين

لما رآه فقتله وجعل من الماء طيناً فادّبره

نوشته اند که اوم بخشنید
مغره ماه بند
مغره صحرای ۴۳۳

ابن المصداق بسم الله الرحمن الرحيم

بِسْمِ اللَّهِ خَيْرِ الْأَسْمَاءِ بِسْمِ اللَّهِ رَبِّ الْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي

الأرض والآن في السماء وهو السميع العليم دت برزده ٧ مرتبه لخواند

هو رد و بعد از خارج نمودن ۳ مرتبه قل هو الله ۳ صلوات ۳ مرتبه آیه و من و سبح

بقی اللہ بحملہ غریبا و برزقہ من حبش لا یحبیب بعد از آن باللہ

يا الله يا الله يا رب يا رب يا حي يا قيوم يا ذا الجلال والاكرام

استأجر باسمك العظيم الاعظم ان ترزقني رزقا حلالا طيبا رحمة

باب الرابع في الامور

بسم الله الرحمن الرحيم لا اله الا الله محمد بن عبد الله

کے سوا ہوں وہ اللہ ان کے لئے مقرر کیا ہے

ارسلناك الآخرة للعالمين

۱۲

این صورت را بدین قرار و عقبه که بدین نیز ذکر می شود مقطع
بیاد و عمیق کار نگرفته و این را در میان چشم

یسم کو بد و کوبید بستم نزد حضرت ابی یابدوح یا بدوح تا ۲۰ مرتبه
یا بدوح گویند یعنی بسته شد و دوج غرض است که در فضا دان در ق
کوبد بطریقی مذکور و آن در ط و آن در ع با لقطع یا کسب و

[illegible]

وَمَا كُنْتُمْ بِدَاخِلِهِمْ لَئِيْ يَخْبَهُوْا
هَاطِيْ اَغْق بِهِيَ اَلْعَن اِلَهُم وَاَرْوَع كَذِبِي لِرَكَّهْ كَذِبِي
اَزْهَنْ اَرْوَبَهْ فَاَكْهَغْشِيْ اَرْوَبَهْ جَا اَلْعَن ١٣٤٤
١٤. اَرْوَبَهْ اَلْعَن اَلْعَن اَلْعَن

در وقت که آفتاب گرفته باشد تا که در نیم روز آب رود و این
نمونه را بوزن آن خواص الحلال علی سیر و آید هر کس را که کند که کند
بیشتر بدون حرف زدن سیب بر وزن هان دقیقه زهر که در
و خوب گره گار و سیر گره گار گره گار

بر اتریب و توبه بر من پاره کافه بنویسد بر آن بسمه الله الرحمن الرحیم
 انت الاعلی بر من بسمه الله الرحمن الرحیم من اقوم الخائض بر من
 بسمه الله الرحمن الرحیم والمرتجک اللهم رب العالمین در موقع پیدایی
 میان کافه هم تو حید و هم صواب بخواند بهر یک و خورنده
 هر روز صبح یک بار باشد بمع کند و قبر از خوردن هم تو حید و هم صواب

[illegible][illegible]

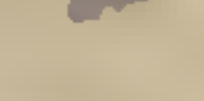
فرداً فيعبر به وآلفيته بهر آن است که سه صلوات اول فرستد
 اتساره القرآن مع ان جازة عن شيخني في الطريقة نورته قبله شريف نور الحقيقة
 ذكر شيخنا الامام الحبيب المستغفر ليرفد في دعواته لاراد ردت ان تنقل بحباب
 الله عز وجل فاقرأ سورة الان حل من ثمان ثم صل على النبي ثماناً ثم قرأ اللهم اني
 قاتلت بكتابك وتوكلت عليك فأبرأني من كتابك ما هو المكتوم
 من شرك المكنون في عيبك ثم افتح الي مع وغذا الفال من اسطر
 الاول في الجانب الاول من غير عدا الوراق والخطوط ورددك مسنداً الى
 رسول الله صلى الله عليه وآله وهر آن است که بعد از اللهم اربنا الحق حقا حتى اتبعه وارنا
 الباطل باطلاً حتى اجنبه را نيمه و در روز ۲۵ نوال المكرم على ۴۰

مَعَا قَدِ عَزَّكَ وَسَكَانِ سَمَوَاتِكَ وَانْبِثَانِكَ وَرُسُلِكَ اِنْ تَسْتَجِيبُ
لِي فَقَدْ رَهَقَنِي مِنْ اَمْرِ عَسْرٍ فَاَسْئَلُكَ اَنْ تَصَلِيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ وَانْ تَجْعَلَ لِي مِنْ اَمْرِ خُرْجًا وَمَخْرَجًا وَمِنْ الْعُسْرِ سُرًّا وَحَمَكًا
بَارِئًا رَاحِمِينَ وَهَرَبَةً كَرُورَةً فَخَرَاتِمَ كَذَرَّةِ النَّصْرِ الْبَرَزَانَةِ وَانْ تُنِيزَ
لِي بَرَانَةً يَأْمُرُ اِذَا اتَّصَانَتْ اَلْأُمُورُ بِفَتْحِهَا بِأَبَا اَلْاِتِّصَالِ إِلَيْهَا وَأَوْفَا
اِنَّكَ عَلَى ذَلِكَ قَدِيرٌ وَبِالْاِجَابَةِ جَدِيرٌ وَصَلَّى اللهُ عَلَيَّ خَيْرِ خَلْقِهِ مُحَمَّدٍ
وَآلِهِ اَجْمَعِينَ تَحَصَّنْتَ بِذِي الْمَلِكِ وَالْمَلَكُوتِ بِذِي الْخِرَاتِ وَالْغَنَةِ
وَالْعِظَمَةِ وَالْجَلَالِ وَالْجَبَرُوتِ وَتَوَكَّلْتُ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَنَامُ وَ
لَا يَمُوتُ دَخَلْتُ فِي خِفْظِ اللهِ وَفِي عِزِّهِ اَللهُ وَفِي اَمَانِ اللهِ مِنْ
سَرِّ الْبَرِيَّةِ اَجْمَعِينَ بِحَقِّ كَهْبَعَصٍّ جَمْعُ لَحَوْلٍ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا
بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ اَللّهُمَّ افْتَحْ لَنَا الْاَبْوَابَ رَحْمَتِكَ يَا رَحْمَنُ يَا وَبَّابُ
لَطْفِكَ يَا طَيِّفُ يَا وَبَّابُ كَرَمِكَ يَا كَرِيمُ يَا وَبَّابُ الرِّزْقِ يَا رَزَّاقُ
يَا وَبَّابُ الْفَتْحِ يَا فَتَّاحُ الْعَالَمِينَ يَا فَتَّاحُ الْفَتْحِ يَا مَبْدِئُ الْوَسْطَى وَمُخْتَلَفُ

وَبِضْرِكَ اللَّهُ لَصْرًا عَزِيزًا وَبِحَقِّكَ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا
وَبِحَقِّكَ سِرًّا جَامِلًا وَبِحَقِّكَ وَحْلًا أَسَاوِرَ مِنْ فِضَّةٍ وَسَقَاهُمْ تَعِيمًا
شَرَابًا طَهُورًا اللَّهُمَّ الْعَاجِ بِأَمْفِغِ قَنَعَ وَبِأَمْسِيبِ سَبَبٍ وَبِأَمْسِجَلِ
سَهْلٍ وَبِأَمْسِيبِ بَسْرٍ وَبِأَمْفِجِ فَرْجٍ وَبِأَمْكِرْ كَرَمَ لُضْرَمِ
اللَّهُ وَفَتِحِ قَرِيبٍ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ بِأَرْحَمِ الْمَسْكِينِ وَبِأَغَا فِرَ
الْمُذْنِبِينَ وَبِأَغْيَا الْمُسْتَغْنِينَ وَبِأَلَّ الْعَالَمِينَ وَبِأَخْبِرِ
الْوَاصِرِينَ بِرَحْمَتِكَ بِأَرْحَمِ الرَّاحِمِينَ وَبِحَقِّ مُحَمَّدٍ سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
وَأَلَّ الطَّاهِرِينَ وَهُرُورِيسِ إِذَا مَا خَتَمَ بَرَّةً أَفْضَلَ مِنْ مَعُوزَتَيْنِ وَ
قَرِيشِ هَرِيرٍ رَاۤءِ رَبِّهِ وَآيَةِ الْكُرْسِيِّ هُوَ فَالْفَوْزِ وَبِأَلَّ الْكَادِرِينَ رَاۤءِ الْكَادِرِينَ
بِزَوَانِهِ بِرَبِّهِ الرَّبَّانَةِ اللَّهُمَّ أَنْدَ خَلَقْتَنِي وَلَمْ أَكُ شَيْئًا وَعَلَّمْتَنِي
لَمْ أَعْلَمْ شَيْئًا وَزَيَّنَّ قَتْنِي وَلَمْ أَمْلِكْ شَيْئًا رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي
وَارْتَكَبْتُ الْمَعَاصِيَ وَأَنَا مُقَرَّرٌ بِذُنُوبِي الْحَيَّ أَنْ غَفَرْتَ لِي فَلَا
يَنْقُصُ مِنْ مُلْكِكَ شَيْءٌ وَإِنْ عَذَّبْتَنِي فَلَا يَزِيدُ فِي سُلْطَانِكَ
بَشِي

شَيْءٌ يَجِدُ مِنْ تَحَدُّبِهِ غَيْرِي وَلَا أَحَدٌ مِنْ بَرَحْنِي غَيْرَكَ
اسْأَلْكَ بِعَرَّتِكَ أَنْ تَغْفِرَ لِي وَتَرْحَمَنِي وَتَرْزُقَنِي وَتُعَدِّدَنِي
وَتُعْطِنِي وَتَقْضِيَ بِي مَا هَاجَتْ بِرَحْمَتِكَ بِالرَّحْمَةِ الرَّهْمِيَّةِ
وَمَطْبُاطِطِهَا أَنْتُمْ بَرَّاءُونَ ۞

[illegible]

۱۲ یوم هر روزی ۲ رکعت نماز حاجت بعد از نماز است هر روز بر
روز و در نماز است بخواند بعد از توبه بگوید یا علی ادرکنی دوستم که از
شرط مهم است بحریک ۵ نیز این دعا را بخواند و شفا علی و فی
بر اثر دفعه بگوید بسم الله لولا اذ ابلیس الخلقوم وانتم حسد

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تفطرون بركة در علم نوشته جان نواز

روز چهارم در محفل حضرت علی (ع) در مسجد کوفه

و از زبیده به اصفهان فرستاد که در آنجا بماند و در آنجا بماند و در آنجا بماند

چشمه چشمه صبح باز کند در مثنوی نموده سر بند و بطر و طعنه

تفہیم الیقین

المقصود من هذا الكتاب هو بيان ما في ٢٢ سجع الأول من سنة ١٣٤٥

نظم العام

نار که از بعد از حدیث بر سر او نهادند و از آن امره الهیه می‌باشد

بعد المرة حبیب الله ونعم الوکیل بعد روع سورۃ یسیم و اوله و صبر بلام کند

و بين ثم لغز من لم ين رى الوجود الهوى من ذالدي دعا فلم

تَجِبَةُ الهِمَى مِنْ ذَلِكَ الَّتِي تَصْرَعُ الْبَلَاءَ فَلَمْ تَرْجِعْهُ الْهَمَى مِنْ ذَلِكَ الَّتِي انْقَطَعَ إِلَيْكَ

فلم تصد ومن الذي يستنصر فلم تنصره الهى من الذي

استفجد ولم يجده الهى عن الذي استصرحه ولم صرحه الهى

الهم الذي يوكأ عليك فلا تك: الهم الذي تقرب المظلمة

وهو الباقى فاستأجر واعطاهم بالله واعطاهم بالله

وَأَعُوذُ بِاللَّهِ بِأَمْرِ غُثِّي وَأَمْرِ عَنِّي سُبْحَانِي

برحمتك يا ارحم الراحمين سورة يا غياث المستغيثين

تأهلاز فی سید اعظم و است از اعظم در کتب معتبره میراثی عود

از انبار فرضه دوق هطی بسم الله الرحمن الرحیم
بسم الله الرحمن الرحیم

لَمْ يَرِ إِلَهُهُ قَبْلَ ذَلِكَ وَآيَةُ قُرْآنِهِ لَمْ يَكُنْ يَدْرِي بِهَا شَيْئًا مِنْ قَبْلِهِ فَهُوَ وَتَسْمِعُ رَبُّهُ

است گرفته ۷۰ مرتبه یا قیام بعد از مرتبه ناد علی صغیر و در

و هو القدر الغرير بعد

۲۱ مرتبه یا قویتر یا غیر بعد ۱۴ صلوات در روز اول ۲ رکعت نماز

میرزا ایوب خان

[illegible]

کیم نیز نصیب گردو
 که تو آن ز سر صدق و حق
 کشف کردی که گنج زین
 جیان با تو صاحب کرده
 او را جمیع تو پیوندند
 داشتیت تو چو نیم سحاب
 بند کرد بدیدم سحاب
 قفس کارکنی برادر
 کرد از قفس تو ایام دشت
 یکدکس لطافتی دگر
 داده اند از اثر اسم غیر
 بو خود خوانده فدادر تو
 در صف خوانده خدایت
 حنه در کوره انجیر خوان
 بقیقت که نام است نه نام
 است در صف بعد از اسم
 در میان کور از حمد
 دیگر کرده رحم کافلتا

نَمِي قَرِيبًا وَتَضَرُّعًا خَيْرًا وَتَقْضِي حَوَائِجِي وَتَوْفِيقِي اِلَى
 تَرَادُّفِهَا وَتَقْطَعُ لِي سِرَّ ذَاكَ السَّمِ الْعَظِيمِ وَتُزِيلُ فِئْتَيْنِ لِحَقِّي
 مُحَمَّدٌ وَعَلِيٌّ وَفَضْلَةُ وَابْنُ الْحَسَنِ وَعَلِيٌّ وَحَمِيدٌ وَجَعْفَرٌ وَتَوْفِيقِي
 وَعَلِيٌّ وَحَمِيدٌ وَعَلِيٌّ وَالحَسَنُ وَالحُسَيْنُ الْقَائِمُ وَبَعْدُ زَمَانٍ صَدُوسٍ وَتَرْبِيَةٍ
 صَلَوَاتُ فَرَسِدِ وَدَعَائِي بِرَأْسِ كُلِّ بَعْدِ صَلَوةٍ يَوْكِبًا يَزِيدُ
 وَبَعْدُ زَمَانٍ دَعَا حَضْرَتِ عَجَّةٍ حَمَلِ اَمْرِهِ يَوْكِبًا يَزِيدُ بَارِئُو اَنْد
 يَا اَللهُ يَا مُحَمَّدُ يَا عَلِيٌّ يَا فَاطِمَةُ يَا زَيْنُهَا يَا صَاحِبِ الزَّمَانِ اَدْرِكْنِي
 يَا فَارِسَ الْجَبَّارِ اَدْرِكْنِي يَا اَبَا سَالِحِ الْمُهْتَدِ اَدْرِكْنِي وَلا تُهْلِكْنِي وَ
 اَتَقَرُّ بِكَ يَا حَمِيْدُ يَا حَمِيْدُ يَا حَمِيْدُ يَا حَمِيْدُ يَا حَمِيْدُ
 يَا حَمِيْدُ يَا حَمِيْدُ يَا حَمِيْدُ يَا حَمِيْدُ يَا حَمِيْدُ يَا حَمِيْدُ
 اَللّهُمَّ وَبِحُجَّتِهِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ اَنْ تَدْرِكْنِي اَنْ تَبْرِكْتَ اَنْ تَصْلَحَ
 خَيْرَ سُورَةٍ مُبَارَكَةٍ تَوْجِدُهَا يَوْمَ اَسْأَلُكَ بِهَا نَفْسِي وَنَفْسَ
 دَاوُدَ عَقِيْقِي يَا فَرُوزِجِ بَرْتِ نَمَائِدِ اَرْكَانِ خُلُوتِ بِدَوْنِ كَلِمَةٍ اَكْسَى ۲ رَكَعَتِ نَازِحَةٍ
 كَذَارِدَةٍ اَدْرِكْ رَكَعَتِ اَعْبَادِ خَدَمِ تَوْحِيدِ ۳ آيَةِ الْكُرْسِيِّ لَوْ اَنْدُسُ اَزْ اَتَامَتِ نَازِ
 ۷ حَمْدِ وَصَلَوَاتِ فَرَسِدِ بِسَ ۲۹ مَرَّةً اَلَمْ تَشْرَحْ لَوْ اَنْدُسُ اَزْ اَتَامَتِ

۱۰۰۱
هزار و یک مرتبه بار که توحید بگویند پس از آن ۷ عدد و صد مرتبه
فرستد پس سجده رفته حاجت طلب کند و این را روز و چهارم باشد اول است
در شروع استقبال بر حوض کعبه کند از غنای آب و بر حوض معبره است و
صغیر از مرحوم محمد بن محمد بن علی علیه السلام است
شجاعتهاست مخصوص دفع اعداء
ختم دعا ی مبارک قاموس یک بار بین هر روز صبح ۲۵ مرتبه یوم آخر
۳۶ مرتبه که مجموع ۱۰۰۱ مرتبه شود قبر از شروع ۳ مرتبه اعصار بخواند
سبحان الله العالی القاهر القوی القهار الجبار المحی القیوم
بلا معین ولا ظهیر لا اله الا الله محمد رسول الله علی ولی الله
پس شروع کند دعا و این است بسم الله الرحمن الرحیم رب ادخلنی
فی الجنة بحر احببتک و ططام یم و حدایتک و قوتی
بقوة سطة سلطان فردایتک حتی اخرج الی قضاء
سعة راحمتک و فی وجهی لمعات برق القرب من
آثار جنابتک مهیبا بهبتک عزیزا بعنابتک
مبجلا مکرمنا بتعلیمک و تزیینک و البشی خلع
الغزة و القبول و سهل الی مناهج الوصول

وَتَوَجَّيْ بِبَاجِ الْكَرَامَةِ وَالرَّقَائِمِ وَالْفِ بَنِي وَبَيْتِ
 احْبَابِكَ فِي دَائِرِ الدُّنْيَا وَدَائِرِ اَقْرَابِ اَرْزُقْنِي مِنْ نُوْرِ
 اسْمِكَ هَبْنِي وَسُطُوَةَ تَقَارُلِي الْقُلُوبِ وَالْاَسْرَاحِ وَ
 تَخَضُّعُ لَدُنِّي النُّفُوسِ وَالْاَشْبَاحِ بِأَمْنٍ ذَلِكْ لَهُ رِقَابُ
 الْجَبَابِرَةِ وَخَضَعَتْ لَدُنِّي اَعْنَاقُ الْاَكْاَسِرَةِ الْاَسْلَافِ
 وَلَا مَخَافَةَكَ اِلَّا اِلَيْكَ وَلَا اِعَانَةَ وَلَا اَتَمَّكَ اِلَّا اِلَيْكَ
 اِدْفَعْ عَنِّي كَيْدَ الْحَاسِدِينَ وَظُلُمَاتِ شَرِّ الْمَعَادِينَ
 وَطَرَّحْنِي تَحْتَ سَرَادِقَاتِ عَزِّكَ يَا اَكْرَمَ الْاَكْرَمِينَ
 اَبْدْ ظَاهِرِي فِي حَصْبِ اَرْضِكَ وَتَوَرَّقْ قَلْبِي وَسِرِّي
 بِالْاِطْلَافِ عَلَى مَنَاجِيهِ مَسَاعِدِكَ اَللّهُ كَيْفَ اَصْدَرْتَنِي
 عَنْ يَدِكَ بِحَبِيبَةٍ مِّنْكَ وَقَدْ وَرَدَتْهُ عَلَى قَتَّةٍ بِكَ وَلَيْفَ
 تَوَاسَّيْتُ مِنْ عَطَائِكَ وَقَدْ اَمَرْتَنِي بِدُعَائِكَ وَهَآ اَنَا ذَا
 مُقْبِلٍ عَلَيْكَ اَوْ مُلْجِي اِلَيْكَ بِاَعْدٍ مِّنِّي وَبِهِ اَعْدَائِي
 كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ اِخْطَفْ اَبْصَارَهُمْ
 عَنِّي بِنُورِ قُدْسِكَ وَجَلَّالٌ بِحَدِّكَ فَاِنَّكَ اَنْتَ اَللّهُ
 الْمُعْطِي جَلَّالٌ اَنْتَ الْمَكْرُمُ لِمَنْ نَاجَاكَ بِلَطَائِفِ اَقْلَامِكَ

باجي

بَاجِي مَا قَوْمُ اِذَا جَلَّالُ الْاَكْرَامِ بِعَيْنِكَ اَرْجُو الرَّحْمَنُ وَصَلَّى اَللّهُ
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ
 من كعبه است چند در داری یکی شیر کوه بنامند در روزه
 حلقه اند و در یزد شیر سنگ و در کوه گل شیر فرادان است
 ن غص او سرخ است در اسرار طاق ^{بغیر} اگر طاق
 او بد از بر بد جروح میکند طاق او را گرفته هموزش
 زینت مخلوط کند در ظرف صلیه نماید زینت بر بند کعب
 تقدیس چند صفت ل ن را نازک نموده لا بلان از زینت
 مذکور پاشیده اولاً مانند است کردن شیر دور آتش
 خفیف نه که زعفران بقدر در بند که شیر و است میکنند
 که کم زیاد کند آخر در زبل دس شید داده پس صفت
 ل ن را در آورده خ نماید ص ل ق است اگر
 محتاج بایه نه ده یک بایه دهد ولی باید اول صفت را با کرکه
 و نمک بشوید بعد دوارا بپا نه و هذا من مکتوبات الیاد
 کائناتش که ت هم بیاید و در وسط تیغه و میان کلاه از کلاه استغفار

چهل و یک روز روزه گرفته هر روز یک مرتبه بین الطلوعین تا غروب انوار روزه
 و هر روز اذان پنجگاه آیه از قرآن بخواند و صد مرتبه گفتار و صد مرتبه
 صلوات و صد مرتبه و یسملو کند عن الروح قمر الودع من امری که بخواند
 و ثواب جمیع با قربت کند بدو و مؤمنین و ادر استقام عمر منجی است و نتیجه
 اینکه در سواقی حوائش ارواح چند نفر از آنها را در نظر گرفته و از ارواح
 مدخولیه و کسوال ازین بایزید جواب معصوم و با و میدهند و با و غفل
 مشروط است باین شرط اول اینکه قبل از شروع بکار از بعضی ترک بگوید کند
 و در آن اظهار توبه بانه در وقت آنکه بعد از فراغ از عمر مادام که العمر حتی
 المعتمد و در آن اظهار توبه بانه در وقت غفلت یا بیخوابی یا غیر اینها از موار
 که در آن باینجه اظهار توبه و حجتی رفع تکلیف فرمیده و بعد از آنکه بعد از فراغ
 از عمر مادام که عمر هر روز اذان پنجگاه آیه از قرآن بخواند و صد مرتبه
 با روح مقدسه مؤمنین و ادر استقام چهل ساله آنکه قبل از عمر با حد اظهار
 کند و تا چه رسد باینکه تعلیم کند و کلام و کلام بچشم آنکه اگر بعد از عمل
 بخواند بکسی تعلیم کند و یا از آن بگذرد از آن در وقت ارواح مقدسه بگوید ششم
 آنکه نمیتواند به بیشتر از سه نفر از آن بگوید و بعد از هفتم آنکه بعد از
 عمر هر هفته بیشتر از سه سؤال حق ندارد و هر چه از آن سؤال کند بگفته
 هشتم آنکه سؤال باید بر این مبنی باشد و در امور است
 تشریح

مانند آنکه فتنه مؤمنین بر این است بر نفسی که علاج میشود با آنکه فتنه
 مؤمنین که است و بر چه است با آنکه فتنه واقعی است که دیگران
 و امثال ذلک از امور که غرض در هر جهت نفع است و نیز باشد
 آنکه باین معنی خواهد بود و جواب اگر نفس نفیس و ارواح مقدسه خوان
 میدهد و دلایل بر این است که با آنکه فتنه فتنه از آن یکبار
 در آنکه این معنی است

بسم الله الرحمن الرحیم تسخیر کفر حتی مسلمان

باینه فالس در وقت توبه نمیشود بر چه در هر دو معنی با شرط معینه
 و اینچنین است که در هر وقت توبه بکند و با طهارت و بپوش
 و هر دو خط توبه و مدت سه شبانه روز از خط فارغ شود و اعمال و عبادت
 و در آن خط بپوشد و اگر در ظرف مدت از خط فارغ شود برابر
 در هر جهت که با خط عظیم دارد و دیگر از یک نفر طفل یا بالغ برابر
 در هر بعضی حوائج و رسیدگی به بعضی امور که هر وقت است و وقت
 ندارد و غیر از او را دارد و ده که ذکر میشود کلمه دیگر نماید حتی
 حوائش و اگر در کافه بگوید و بان طهر بپوشد و با هر دم ظاهر ندارد
 شبانه روز هر چه ساعت بیشتر باشد بخواند و هر شبانه روزی

چهارم در کتب سوره شریفه قال اوحی راجع اند پس از کار مرسته گوید
سبحان الذی بیده ملکوت کلشی انشع من نبع اب و باید
در این سه روز هرگز حیوانی و قفس در غذا کند و اگر غرض تمام باشد غرض و
مختار فوق العاده دارد و

طریق ثبوت نال اگر دشواری قلعه شغال و
شجره طوریه اشد ثقل و اگر از جوان یا نروده یا نه یک
بانه هم است و اگر بانه را با ناله غیر دراز غیر بانه
بسیار خوب است پس شجره با غل به چون خنجر یا ناله
میانه ظرف آهنی و شجره را اندک اندک در نروده ریخته و با آن حرکت
دهد و در ظرف دهد تا اینکه بر غل بیاید پس این ترتیب
دارد تا موقت که آتش گرفته بغور است و سرعت هر چه تمام تر کنند
کنند پس این شجره مگر تا آب بد خیر کرده و خوش طعم نال
نماید و او را در میان ظرف و دار که نفع داشته باشد بگذارد پس
ده ساعت دس قوت دهد و پس از سرد شدن بردارد نال
ثابت است و باید در ثبوت نال ن ع طاج مقدار کمی
نال و قاج هر دو را بشکند و کذا بالعکس و آلتی به ناله

طریق کلیس قدر در علم الکیم بیکر ۵ مثقال قرصا را و اورا
نازک کن یک مثقال کو کردن بر دیگر مثقال شجرف را فردا خود
بسر قدر ابرک بر کن و بر او عسل مال یکطرفش را بکبریت
و طرف دیگرش شجرف فرس دی فک کن پس آنها در هم نهاد بکشته
مکمل پیچ و دور او لخته حکم به پیچ تا بعد رهند و آنه شوق پس
اورا آتش بر زن و بگذار تا با طبیعت تمام آنها جویند چمن سردند بردار
که موصوفه صمد

طریقه دعوت الی الله که غ شل غ من ضل سببه
 و از نا اهر نفسی به بار نگر ابر از انا و الله که یکدوش از عدد
 اتم خوت با بر یوم چه رشته غل توبه و جت که پیش از حرکت
 ناز جت بکن بهین نیت که به غ شل غ من ضل منقول
 میسر پس کوره حمد و توبه و انا انشراح و صلوات هر یک
 بعد از آن خوت بخوان و بعد از آن اتم ترغیرا جهن بعد دوش بخوان
 و روزگار دیگر یاد اتم بعد از صلوة صبح انا اتم مقدس را
 بعد از آن بخوان فانه اکسیرا

۱۰۵۷۸۹۰۱۲۳۴۵۶۷۸۹۰۱۲۳۴۵۶۷۸۹۰۱۲۳۴۵۶۷۸۹۰

بسمه تعالی طریقی عمل کنیم
بگیرد پنج ثقل طرف اقصا کنیم کند پس برزد میان قهوه جوئی که معقود
و طایفه بجای بماند و سر ثقل از بین بروی رنجته و زنج ثقل
رغبت است مسوق بروی برزد پس بر قهوه جوئی هفت لا کاغذ
که زعفران و زردی که بر آنجا مالیده به چسبند و دیرا عا ساق
آتش دهد در این مدت نیم غزال می لازم ندارد پس قهوه جوئی را
بردشته و دیرا در کهنه خالی کند و تخم کعبه در میان زمین غیر معقود خارج
شود و معقود بماند پس بگیرد قهوه جوئی که در میان زمین معقود است و مجددا
زمین غیر معقود را با آن قهوه جوئی ثقل است میان قهوه جوئی نماید و طایفه
اول باینیم غزال در ظرف است و آتش به هم پس بردار که تمام زمین
معقود است بعد معقود و دیرا با مال آلر اس که اب آینه و شکر است
در ظرف شش طنج دهد باندازه ده بیت جوئی بعد از آن با آب
نمک و آینه شسته پس پیاله از زاده ثقل سنگار و ده
ثقل لوره ارمنی و ۱۲ ثقل براده مس غیر شسته باین
ابریض پس زمین معقود را باینم ثقل هم و نیم ثقل لوره و نیم ثقل
کبریت اصل بنماید و اینها را در آن پیاله برزد و یک ثقل سنگار و یک
ثقل زاج سفید بالا لور رنجته سر پیاله را بهم آورد پس سر پیاله را در کل
حکمت که عبارت است از کل سرخ و کهنه و آینه شسته کند پس
را حفر کند و پیاله را در آن حفره نهد و یک چنگل سرخ و در رنجته آتش
بدهم چنانچه نمیکشیم تا هم نه بقدر یک جو پیاله را با ل آورده یک چنگل دیگر

[illegible]

وغم سبغی بولا بتک با علی با علی با ابا العزت اغثنی
 با علی ادراکنی بلطفک الحق بر سه مرتبه بگوید سبحان المؤمن
 عن کل محزون سبحان المخلص عن کل مسجون سبحان العالم
 با کمان قبل ان یلکون سبحان من جعل خزائنه بین الکاف
 والنون سبحان سبحانه ادا غنی امرافا بقول له کن فیکون
 سبحان الذی یبدی ملکوتک فی قلبه وایه ترجعون وعلی
 الله علی محمد وآله اجمعین بر جنتک یا ارحم الراحمین
 و قبر از شروع این اعتقاد بخواند یا الله صمدی من عندک مددی
 وعلیک محمدی یا غیاث المستغیثین و پس از آنم عمره را
 با من تحمل به عقد المکارم که در صیغه بسیار است پنج مرتبه بخواند و هر مرتبه
 نوبت یک
 در رکعت نماز کند در هر رکعت بعد از حمد یا زده مرتبه این را بخواند قدی
 ربه آتی مغلوب فانتصر ففصا البواب السماء بماء منهل و
 فیها الاثر فی عیوننا فالتقی الماء علی امر قد قدی و بعد از نماز
 هفتاد و یک مرتبه بگوید یا الله صمدی من عندک مددی وعلیک محمدی
 یا اک نعبد ویاک نستعین یا الله صمدی یا ذی الجلال و الاکرام
 محمد

تجدد عونا کف الوائب کل هم وغم سبغی بولا بتک با علی
 علی با علی ادراکنی بر سه مرتبه خوان کرده حاجت طلب کند و صد مرتبه

صلوات فرستادن

خزائن خزانی من رب الشهد الحق علی أربع زوايا و رقة و کتب اضاع
 او غاب فی وسط الورق من سیر نصف اللیل الی لیلته لیا و یظن بها و یکرر
 هذین الیمین سبعین مرة فانتیه خیر من اولها و انتیه خیر من آخرها
 از جهت باز آمدن کریمه مرتبه سه در سه بگوید یا علی یا علی یا علی یا علی
 کریمه پس خاف را بنظر طبیعی بگوید و باید که در هر یک از
 چهار رکن رقم حروف بدو ح باشد بدین صورت پس
 کریمه یا بر بال رقم بنویسد و بر بال رقم بنویسد

۲	۷	۶
۹	۵	۱
۴	۳	۸

 در جایگاه او بنفشه آید یا آنکه نام او بر بال رقم ۵ نوشته بخشد
 فانه یبصر فرود بر بند طریقه بر رقم ۵ نرسد در خواجگاه بر زمین بکشد و اگر
 ایستاده در زیر پای او کریمه بکشد بهتر است فادامه اگر زنی در توارز آید
 همین بر بال بر سه یا سه سفال آب بنده کشند و بر کنند پس دوباره را
 در زیر هر دو زانو او بکشد و یک دیگر را در زیر او بکشد و در او
 نظر کند تا آب نیاید و اگر اتفاق بیفتد ایستاده در وقت طلوع آفتاب بکشد
 و اگر در منزل جبهه یا زبان یا سحر یا شمشیر یا کلاه یا کلاه یا کلاه یا کلاه
 و کل بکشد و آب قد بکشد و از آن در جوار و در جوار و در جوار و در جوار

والله ان ابنت علي حبل السعدان مسهدا و
اجر في الاغلال مصفدا حب الي من ان القى اليه
ورسوله يوم القيمة طالما البعض العباد غاصبا الشئ
من الحطام وكيف اظلم احد النفس يسرع الى البلى
فقولها وبطول في الثرى هلولها والله لقد رايت
عقبلا وقد املق حتى استماحني من برم صاعا
ورايت صبيانه شعث الشعور غير الالوان
من فقرهم كانوا سودت وجوههم بالعطش وعاود
موكدا وكثر على القول مرارا فاصعبت اليه سمعي
فطن اخي ابيعه ديني واتبع قيادة مفار قاطري
فاحببت له حديده ثم ادبرت لها من حبي لمعتبر
بها فصح فصح ذي دنف من لها وكاد ان يحترق
من يسميها فقلت له تملك التواكل يا عقيل ا
تئن من حديده احماها انسانها للعبه وتجرب في

الى انما سحرها جبارها الغضب اتين من الاذي و
لا اتين من لظي واغبت من ذلك طارق طرنا بملفوفة
في وعاءها وبجوتة شنتها كانوا محبت برق حبة
او قبحها فقلت اصله ام زكاة ام صدقة فذلك
كله محرم علينا اهل البيت فقال لا ذاولا ذلك و
لكنها هدية هبلك الهول عن دين الله اتيتني
لتخذ عني المحبب ام زوجة ام تمجروا الله لو
اعطيت الا قالتم السبع باحت افلا حها على ان
يعصى الله في ملة اسلمها جلب شعرة ما ضلته
وان دناكم غدي لا غور من ورقه في فم حراة
تضيقها ما العلى ولعجم يفتي ولذة لا تبقى لغور
ما الله من سبات العقل وقبح الزلل وبه تستعين
لنفسك في الدنيا والآخرة

و ایستادن از بعد و جلوس علی غریب کانیه مرگناه
 الطلاق از دهر حیات شد لا یراق الفاقه لذا القیت به
 علی غریبها ففسح لها ان ترعرع حیات و تدهم حیات
 شئت و انسللت از خربت و کد حقی المزله و کلامه
 جمع ائینه بضم الهزه و مر لکالم و المها و ر و زلی مر
 و از دور از فذ جانب و کمن ف و عرب
 و لا اسل بفتح اللام از لافه و الهش نه
 بتقدم

و هما دوم و نصب
 و استفرغ الدمع و البریضه جماعه من الغم
 او البقره بفرغها کنها در و کعبه و جمع
 در بنام لیل و الهامه و کعبه
 و عرب و معض و الکمر
 و جفت از رتفت و تفتع از زال و ذمب

بجمله نویسه خیار
 علف کور که ویرا هکتار و چهار بنامه بکیر غنچه گل ویرا ویرا شبانه روز
 بیان آن کند بگذارد از کاش گرفته شود پس بآب زلال بشوید و ویرا مانند
 تر شجاعت با سرکه ترش کن و با غذا بخورید زافع است
 دهن بند را مال بوضع بر آید زافع است
 طریق قصیر از عظم بیک و دانه از موم برور حجه الاسلام آیه الله کایر سید علی یزیدی
 اعیان الله مقامه با دوزن عظم و آن چنان است که یک لیل متوال در کان واحد
 زمان واحد از روز صد نفس بگوید یا ساجی الله پس از روز و چهار صد مرتبه
 موره بباد که توحید و صد صلوات اول بصد صد صلوات آخر بصد و در روز
 و صد مرتبه یا ساجی الله پس از ختم عهد بسجده و ده مرتبه بگوید
 یا الله پس هفت مرتبه یا ساجی الله پس بگوید یا ساجی الله فی خبر الدنیا
 و الآخرة البتة با و ان ضمه و یا بجز شرط دارد اول صوم تمام این سنه
 آن چهار روز و ختم است در این چهار روز بوقت روز یکصد مرتبه یا ساجی الله
 یا ایضا صوم یا ساجی الله چهار روز مجرم بود هر که جوانی این سنه یوم قربت نمود
 ثواب صلوات را بقطب زمین و زبا حضرت حجه عصر عجم فرجه
 چهارم صون را و خط زبا از فضل کلام و از سخنان لا یشتر بجم در عصر
 جماعت این سال و عصر جماعت ده اهر در ساعت آخر دعا سالت خواندن است
 ان شاء الله عظم با و ششم که اوقار جمیع شروط ترک نفس و تهذیب از اخلاق
 فائده و بلکه حکم و کتان برات بر توبه از نا اهر
 بحق ولی العصر صلوات الله علیه و مشهدی از الحجه ۱۳۴۵

غَضَاهَا حَتَّى إِذَا غَلَبَ الْكَرْبُ عَلَيْهِمُ افْتَرَشَتْ أَرْضَهَا
وَتَوَسَّدَتْ كَفَّهَا فِي مَعْشَرِ أَشْهُرِ عُبُودِهِمْ خَوْفَ
مُعَادِهِمْ وَتَحَافَتَ عَنْ مَضَاجِعِهِمْ حُبُوبِهِمْ وَهَمَّتْ
بِدُكْرِ رَبِّهِمْ شَغَاهُمُ وَتَفَشَّتْ بِطَوْلِ اسْتِغْفَارِهِمْ
ذُنُوبُهُمْ فَاتَّقِ اللَّهَ يَا بَنِي حَنْفٍ وَلَتَكْفِكَ أَقْرَابُكَ
لِيَكُونَ مِنَ النَّاسِ رَحِيماً لَّا ضَلَاكَ

المادة بضم الدال قطع بغير الياء
القوم وفتحة جمع في ر من ب بها لوزن لسينها والجاء

قصاع كبر وفتحة لفتحة

والقضم مصدر قضم كسمع لا غراب في الغم واللفظ مرمر وقضم
والظم الشوب الحلق وانما جعله ليشين لانها لازار وراد في لالة
منها وطمع بضم الطاء وفتحة كذا ممت
والوفاء بفتح الميم الكسر والشع البخر مع حرس والحدث بالهمزة
البحر والفتحة بضم التبعه وضغطة القبر عشرة وثلاثة وضغطة
ضيقها ورضت الدابة بضم كراو وفتحة لوزن لسينها وريضة النفس

مخوذة من رياضة البهيمه ودر منها عن الاقدام على حركات
غير صالحة لصاحبها وتمزق في بروز في نقل بقدر في
والفتح بفتح ف الكون البر وفتحة جمع لسيمة بالجمع بفتح
منومة والقر بفتح ياء وفتحة الجمع بفتح الاو لسانه الحوص على
الطعام والمبط بضم الميم لكثرة الاكل وغري في زمني
اجلثة جائعة والقة الكسر بفتح هاء غير مد بوزن والاسوة
بضم الهمزة القدوة بضم وفتح جيب لرخشن الجؤبة المونة
والفتح بفتح ث من اعدتها ارتلاء كرها

من السلف والكدر والسر بضم الميم
والارض المأبى اسم مفعول ارشاه فيها ويخبر ان لك المارة
لكن بيسلك والشجرة البرية من الرثاء في البر الذلاء وفيه
والرواق الاشجى والرتة وع بفتح رها وفتحة لار
والعذر بكون الدال المعجمة الزرع الذر لا يسمي الا بالمطر وهو
كون اقدرا فذا امر الماء من الغلب سقا والحدود ضد
الاشغال والمكوس المدود ومقلوباً برفع وكون كوشدة
انما به كجلى بدنه لا عقده كانه جسم صا ومقلوباً بفتح عقده لفظ

البحر كبر كبر وفتح كط وفتح كمنون وفتح كط

العذبة اتي وقودا وابطأ جودا وانا من موال الله
 كما الصنوبر الصنوبر الصنوبر الصنوبر وكذا الذراع
 من العضد ووالد لوطا هره العرب لي قتالي
 لما ولدت منها ولما ملكت الفرقة من بها الساعات
 اليها وساجهد في ان اظهر الارض من هذا الشخص
 المكلوب والجسم المكلوب حتى يخرج المدرعة من بين
 حب الحصيد البلد عني ناديا فجلد علي غاريل قد
 انسلت من خاليل وافلت من حبالك حبالك و
 اجتبت الذهاب في مداحض ابن القوم الذين
 غرهم بمداحيل ابن الائم الذين فقتلهم بنفارك
 فها هم رهاين القبور ومضامين اللود والله لو
 كنت شخصاً من بلاد قبالا حسبا لأقت علي حدود الله
 في عباد غرهم بالاماني وامم القبر في المهادي
 دوا

وملوك اسلمتهم الى التلف واوردتهم موارد البلاء
 اذ لا وردد ولا صدق ههنا من وطي دحضك
 زلق ومن كتب لي الحك عرق ومن انرو عن حبالك
 وفق والسالم منك لا يالي ان ضاق به مناخه والديا
 عنده ليوم حان اسلاخه اعزني عني قوا الله لا
 ادل لك فتستد لي ولأاسلس لك فتقودني و
 ايم الله مينا استثنى فيها بمشبه الله تعالى لأروض
 نفسي رباضة تهش معها الى القرص اذا قدرت عليه
 مطعونا وتقع بالبح مادوما ولا دعن عقلي كعين
 ماء نضب معيها مستفرغة دموعها امتلئ
 الساعلة امة من رعيها فترك وتسبع الرخصة
 من عشبها فربض وباعلي علي من زاده فربيع
 قررت اذا عيشه اذا اقتدي بعد السنين المتطاولة
 بالبهمة الهائلة والساعة المهيبة لموي لنفس أدت الى
 ربها فرضها وعركت بخير ابوسها وهجرت في الليل
 غمض

١٨٦
 كل ما اظلمت السماء ففتحت عليها نفوس قوم وصفت
 عنها نفوس اخرى ونعم الحكم الله وما اصنع
 بفدك وغير فدك والنفس مظانها في غد جد
 تنقطع في ظلمة آثارها وتغيب أخبارها و
 حفرة لوزيد في فتحة اواسعت بداها فها
 لا تغطها الحز والمدة وسد قبرا التراب
 المزمك وانما هي نفسي امرؤها بالتقوى لتاتي
 آتية يوم الخوف الاكر وتثبت على جواب
 المزلق ولو شئت لا هتديت المربق الى صفى
 مصفى هذا العسل ولباب هذا القمح وساج
 هذا القز والذبهات ان تجلبى هوامى وقوى
 جسمى الى تحير الاطعمة وامل الحبان او اللها
 البماقة من لا طمع له في القرص ولا عهد له بالشبع
 وايدى

او ايت بيطانا وحولى بطون غرني واكبا دحري
 واكون كمال العايل وحسبك داء ان تبت بطننة
 وحولك كباد تحن الى القدر واقنع من نفسي بان
 يقال هذا ابر الوهن ولا اشار لهم في كماله
 او كون اسوة لهم في جنوبة العيش فما خلقت
 لبشغلي اكل اكل الطيبات كالبهيمية المولدة
 همها علفها او المرسله شغلها تقمها تكثر من
 اعلاها وتلهو عما برادها او اتول سدي او
 اهل عابا او اجر حمل الضلالة او اعتسف طري
 الماهة وكاني بيا لك يقول اذا كان هذا قوت ان
 ابطلاب فقد قعد به الضعف عن قبال الاقران
 ومنارلة الشجك الا وان الشجرة البرية اصلب
 عودا والروائع الخضرة ارق جلودا والنايات
 العنية

هیچ نقاشی نمیدانم نقش بر شد و آنکه دیدار میسر شد از نام او گفتند

حرار و سحر کمال در سال ۱۲۳۱ ۸۶

طریق محمول طلا که در محمول طلایی اند یک در از ملج مد تمس سر جزو دار جوهر
کبریت برت دوم جزو ^{۲۲} در قوع مطین کبر برزند و با دهاق سوار
نماید قغی را در سر ~~قوع مطین~~ قوع کذار ده جوهر سوار و در سکه
برزند و با انبوق تقطیر نماید و مقطر را مجدداً در ملج مد تمس مدیدر برزند
از مقطر یک در از ملج مد تمس یک در نیم ثانیاً تقطیر نماید مقطر را در کوفه از او یک در
ملج مد تمس جدید یک در نیم مرتبه و سوم تقطیر نماید مقطر ثالث ^{۱۳} در قوع مطین
نصف وزن او نوره قمر طلایی بریزند در قوع برزند و در آب مالش و بکشد
ایضا تقطیر نماید مقطر رابع را اگر کوفه و بقدر ثلث در قوع ^{۱۴} بریزند و در
ظرف چینی یا سنگی ریخته و مقطر رابع سوار ویش بریزد پس از نظر فرار و در آتش
مل که حرارت او بقدر حرارت آتش ^{۱۵} مرغ باشد بکشد تا مدت سیزده
یوم پس محمول صحیح به شتر خواهد بود و باید در هر بار سوار سوزانده و حرارت
آتش در هر چهار تقطیر باید ملج باشد بقدر حرارت آتش یک گرم و ملج

با وزن پیر و چوب --- با وزن پیر و چوب --- با وزن پیر و چوب

و من کتاب له علیه السلام
ایضا بن حنیف الانصار و کان عمه علی عمره و قد بلغه انه دعاه الی دینیه و
قوم من اهل البصره دعاه الی مادیة فاستغث بها
من قبیة اهل البصره دعاه الی مادیة فاستغث بها
استطاب الی الالوان و تنقل الی الحان و ما طننت
انک تحب الی لحام قوم عائلهم یحفظو و غنمهم مدح فانظر
الی ما یقضمه من هذا القضم فاشتبیه علیک علمه فالنظرة
وما ابقنت بطیب و جوهه قل من الالوان کل ما هو
اما یقصد به و یستغنی بوجوه الالوان اما کل
قد اتفی من دنایه طمیه بطمیه و من طمیه بقر صیه الا
وانک لا تقدر و ن علی ذلک و لکن احب فی بومع
واجتهاد و عفة و سداد فوالله ما کنزت من
دنیاک ثبرا و لا اخرت من غنائمها و فرا و لا اعدت
لبالی ثوبی طمیا بل قد کانت فی ابدی افدک من کل

بر آکنده که بر سپاه لودقار
 گریزند گاه در آن رستم
 در آن مسلح آید در زادگاه
 زنده شریک تیغ ها که گذار
 هر رفت خنجر از تن نهاده
 درخت کینه در آید بکار
 الی اخره

فردوسی

در آید بمیدان چو آغذه شیر
 بر آید ز هر سو ده دار گیر
 پل از آب سحر جدا شد ز تن
 ز هر سو در شکر پرفست
 بقدر آید بگردار اگر
 ز ستم ستوران در آید بهشت

قال صاحب

قال صاحب تذكرة الحكم ان العرب اقامت تسجل لهذا
 المعركة فحوتهم وحسين بن علي بن ابي طالب
 والبطال القاتل لبطون فضا حقا عينا من العرب لها وان
 لوها من الكعبة كانت تحت امر الفرس بعد يومين ملة
 فاصفحت من تنبيل معلقة احبها الى ان ازلت اية اعد
 بالله من الشيطان الرجيم وقيل يا ابا جعفر بلعي الخ فاولت هي
 بين ها و اخرتها بالنار

الفوق بن الوحي والاعيان

ان كل من حصل بعده كذا يكون فهو اعداء وكل من حصل في
 ابي و قتل فهو في هذه امة وهي ان الكسائي تعلم
 النبوة كبر سنه وكان سبب قتله انه مشى يوما حتى اعني
 بها فجلس فندفوم لبيته فقال عبيت بالتشديد فوجده
 فقال له الكسائي انك تلمن قال الكسائي اقول
 قالوا ان ابي من النعمان المشقة قال عبيت وان
 اريد من النعمان الامم الراي فقل عبيت فمنا انما

چنانکه ای الفضا که گشت خسته نظر مرصوف دل را باز کند ۸
 نیاست در آید بگردن زنی ز چشم جهانم رند و دشمن
 ز لبر خون که گشته اند رخسار چو گوگرد سوز آتش کردگار
 ز شمشیر بر گشته جانم به که در غار دارد دایه نبور
 ز غمت ز زنده بود صفت گره در گلور بران شکست
 چنانکه گرم گشت آتش کارزار که از غنای سبزه بر آید شرار
 بهر جا که بازو بر دوزخ می بود زخم در بر آید ز اختر
 دودست آید به بگوشتش بدین بهر دست شمشیر لاس گویان
 پولاد شمشیر و جرف کان بس روز باز نرود آسایش
 دودست چنان میگرداند تیغ که از خشم و جان نماند دریغ
 چو بر ذوق پیر آید ز خنجر خود در لخت زیر با کش سرش
 الصیفا و نایب

ز غمت ز کوه فایه دماغ زین رزه افکار در کوه و دماغ
 ز لبر تیر باران که آید بگوشت فکند ابر را ز خف به دوش
 کوه

خود شید که در دین کاس نبوشده بود در جهان هر ابر
 بختش در آید در بار خفا شد از موج آتش زین لاله گویان
 ز لبر زخم پولاد رخ راستند زین به شمشیر استخوان ریزین
 ز لبر کسان جرف دولا بکنند ز لبر کارگر دوزخ و دمانه لنگ
 سنان بر سنان بسته چرخ کار سید بر سیر بسته چرخ لاله زار
 ز لبر بر دهن ناخج انداختن نفس نماند راه بودن تا فتن
 ز پولاد پیکان لنگر شکی تن کوه از زنده بود خویشتن
 گویند که از دوزخ استخیز نه دور دایه نه دولا گویان
 بواران همه تیر برداخته گهر تیر دگر تر کش انداخته
 بعل اندوز داشت با خویشتن چو پولاد کوه شد آن پلین
 به شمشیر گزایه بضم افکنی گشتم بر لوبه زور بهمن
 بر آید هم از قلب شد خورشید رسید آسمان از آفتاب بگوش
 ستیزنده از تیغ سیاه بگوش چو سیاه که آید از آتش گریز

الحمد عبد کافى الکفايت (وان اعتد في وجوه الفضاة
 خدم المجلس الرفيع بكتب مفحات من حسناتها مترغات
 قد قبلنا من الجمع كتاباً (و قد فدا لوقتنا الباقيات (لست استغنىم للكتب
 فطبعي (قول خذ ليس مذهبي قولها (
 وقائلة اوص العزاة فاني (امرى الموت قد حطت كتابه
 فقلت وقد راع الفؤاد مقالها (وضائق به خوف الحام مذهب
 لك الثمن ان طانت وفاتي فريضة (و ما نرا ما يبقى فصول صاحبه
 تعلم فان العلم الكبري ليس (لمن شرف اخلاقه و مذهب
 حلية هذا المعيار و حبة انبه (فذلك والا لكان حجة حاجته
 فان انبه صنو لزوجته ومن (يعرف العلم تعلم ما تبه
 فيها انها من وللصنوم ابقى (كذلك يقضي من تعالت مناقبه
 ومهفهف طاموى الحشا (غنث المعاطف والنظر
 ملا العيون بصورة (فليست محاسنها امور (فاذا رفا
 واذا امشي (واذا اشدنى واذا امصر (ففتح الغرلة
 والعامدة والجمامة والقمر

بامن يمر ولا تمر به القلوب من الفرق (بعامته من خد او خد منها
 فكانه وكانها قم تعيم بالشفق (واذا بدا واذا انتنى (واذا اشد واذا
 نطق (شغل الخواطر والجوارح والمسامح والحدق
 ما صنف الناس في علم وما جعل (مثل المطول في ضبط الجان (لو ادعى فصيح
 السبق صاحب (كفى بدابة دلت باحسان (سمعت يني
 مسجد من جنابه (وانت محمد الله غموف (كمنفق الاموال من كسب فيها
 لك الويل لا تزدني ولا تصد في (اى خراوند يلى با عفا كاشى ده
 دلى غشوكى تركى غشوكى ده (چند روزى زنى بحربه بنماش كن
 بالهيبان جفايش سر كارش ده (تا بداند كه شفا بحسان مبلد مردش
 در عشقشده وعشقشده و بسماش ده (كه لقت بر رخ زيبا فطفا
 خطا بود كه نه بينند روى نيبا (تا بدوستى كه كره زنده از دست
 چنان بعدق امدت خودم كه حلوا (بطلب الانسان في الصيف الشتاء
 فاذا جاء الشتاء انكر (لا بد ارضى ولا بوضى بد (قبل الانسان ما الكفر
 من ندمه دى ميان كوى او (در در ديوار كوى او (بوسه كردن زيبلى
 خال كبري كنى بلى بود (چون همه بلى بود كوى او (كوى بلى نبودم جز
 هر ما صد بى ميايدت (هر بصرى صد بى ميايدت (تا بدان كه بى ميايدت
 صد تماشاى اللهى ميايدت (ارميدت مدحتكم لهما فيما او مله (فلم انا غي
 حظ الاثم والتعب (ان لم يكن صلة من لى ادب (فاجرة الخط او كفارة

[illegible]

تَبَا صَحْبِيْنَ فِي ثَوْبِي هُوَ ثَوْبِي (بَلَقَا الشَّوْقَ مِنْ فَرْقِ الْقَدَمِ)
وَبَاتَ بَارِقَ ذَاكَ التَّغْرِوِضِ (مَوَاقِعَ اللَّثَمِ فِي دِجِ مِنَ الظُّلَمِ)
تَوَهَّمْ طَرَفِي فَأَلْخِذْهُ (فَصَارَ مَكَانَ الْوَهْمِ مِنْ نَظَرِي أَثَرِ)
صَاحِبِهِ كَفَى بِالْكَفِّهِ (فَمَنْ لَمْ يَكْفِ فِي أَنَا سَلَهُ عَفْرِ)
يُفَكِّرِي طَارِئًا فَجَحْتَهُ (وَلَمْ أَرْخُلْ أَقْلًا تَجَرَّعَهُ الْفَكْرِ)
يَا بَنِي اللَّهِ فِي الشَّعْرِ (عَلَيْهِ سُبْحَانِي) أَنْتَ مِنْ أَشْعَرِ خُلُقِ اللَّهِ
إِلَّا تَتَكَلَّمُ (يَا سَيْدِي وَالَّذِي يُعْبِدُكَ مِنْ) نَظْمِ فَرِّضِ
يُعْبُدُ بِهِ الْفَكْرَ (مَا فَبِكَ مِنْ جِدَالِ النَّبِيِّ مَوْحَى)
أَنْتَ لَا يَنْبَغِي لَكَ الشَّعْرُ (لَا أَعْضُو لِي الْأَوَّلِيَّةَ صِلَةً)
تَكَانَ أَعْضَائِي خُلْفَنَ قُلُوبِي (أَمْتَحَانُ مِثَالِي مَكْرَبِي مَكْرَبِي)
بُرُوقُ رُوحِي مِثَالُكُمْ شَبَابِي (كُنَا تَابَ وَكَلْبُ حَوْضِي وَبَايَ بَدْوِي)
تَشَبَّهْتُ بِكُمْ نَدْوِي مِثَالِي (تَشَبَّهْتُ بِكُمْ نَدْوِي مِثَالِي مِثَالِي)

فعل کنت فلم یؤد بمیدان مدح (باز بگردانمش در حق بان او)
 بسفی و لیسری تلهیه سکرته (عن الندیم ولا یلهو عن الکاس
 اطاعه سکره حتی تمکن من) فعل الصحاة فهذا اعظم الناس
 ما کما صرح جانی تواند بد حکیم که برینا می ایجاد انداخته
 غازی بره شهادت اندر ترک و پویم (غافل که شهادت
 فضل قرار و پویم) در بر و زقیامت این بدان می اند
 و کاین کشته دشمن است و ان کشته در دست
 ناز آرد لی را که تو جانفش باشی (مشتوقی بد او نهان
 باشی) زان سینه هم که اندر لای زاری تو (در خوف
 رود تو و میانش باشی) باراه لبوی وصل جویا
 ده (با طاق نوع و صبر یو بوده) با این دل بقیه این
 استبان (با این زاری و صوت خوبیم ده)
 یک طرح مطبخ توفیق عدا (یک عمر از حکم کن میل
 روز و روز که) تا همی شیشه امان در روان
 از زن و توفیق و با کفر و در و توفیق

فذا العشق ما خوذ من العشق الذی (اذا التفت بالقیاس بنصف طبعها
 غنت فلم تنو فی جارحة) الا تمیت انها اذن
 بی عرضی ملیح (موتی فی جنوة) غاذلا فی هواه (نا علاتن فاعلاتن
 اعلی الجنا برتولون لیسید) و لیسید یغیب الی اعوادها (والله لولا
 تمها و عدتها) عرف الوشاد یزیدها و یزادها
 شمس کرد اذ که و بلا میاید (بفقر هشت از این بی معنی که شد
 ظلمیکه بر حسین ز این زیاد رفت) این زیاد رفت و نخواهد زیاد
 چونکه بخیر نان چونکه تناول (شد از حسد چار با اید دل کندم
 طوفان خواند کعبه از ان شد بر همه واجب) و ایجاد در جو آمد علی
 اقوله در حق القدس بنفث فی نفسی (بان وجود الحق فی العبد الخمس
 مستحق چنان خوشی است که کوئی بر روز خوشتر) در کسیر شمر که کسب این منی است
 می بیند کلمه بلیه و نفقه المروق و مسئله الموقور و فحمة الشجر و شفا
 فی الصدور و امان یوم النشور (ما قبله اخذ من تعاضد من المسلم بالحق
 ان بهت التسمیه یقتضی البدیه و ما را جمله یقتضی البدیه الی و ان الذی بالشیان
 مستحیل مدح بان الماد بالبدیهه کل منها اقصی و الاقصی و هو یلین بمستحیل
 و انما المستحیل التلخیص کل منهما ابتداء و غیر ان یقود طرام علیه ان
 الامام النوری ذکر ان الماد بالحق لله فی الحقیق ذکر الله باللیل ما جاز و طایفه
 اخری کل امری بال لم یبد فی ذکر الله الخ و لا تعارض و من هذا الظاهر
 جواب ما قبل ایضا ان کل واحد من التسمیه و الماد امری بال لذل
 و جب ان یبد التسمیه بتسمیه اخری و الماد امری بال لشم و ذل
 لان الماد بال امری بال هو الامر بالمعقود بالشرح فیه من قول و نقل طایفه
 مستطال التلخیص

الاصار و تسمیاءها اذ

نقل الامام بان رقة تغرها من فهو مزجت بماء الكثر قد صح
 ما نقل الامام لانه يرويه نقل عن صحاح الجوهري ...
 ولا تعجب من حبيب غريب الدار جو الوصال فحلم الجليلين
 الفصل قطعا وبينهما كمال الاتصال - نظام بنظام كافرهم
 چراغ كن برابود فرخی مسلمان خوانمش ز يوا كن بود سزاوار
 دروغي خرد دروغي - شخصی بد ما بخلق ميگفت فامينه خم
 منبر شيم فاني او بخلق كفتيم تاهد و دروغ كفته باشيم
 انما هي كسرة واديم من فديرة وخرجه في زكيرة وصبح اوفج
 قد كفي جلد عمره ودينه لادنيا بك في ضمن صبرة من مري عيشي
 هذا غاش لا يطبعه - لا خير في النجوا صاحب لان من جلتها
 نطويه امره الله بنصف اسمه وصير البا في صراخا عليه
 من يجتهد ان لا يرى فاقا فليجتهد ان لا يرى نطويه
 كم من اديب فطن عالم مستكمل العقل مقل عد يم ...
 وكم جهول مكشفا له ذلك تقدير العزيز العليم ...
 هل الدهر يوم ما يلبي تجرد واما ما باللوى هل تعود عهود
 تقضت وعيش مضى بنفسى فالله تلك العهود
 الاقل لسكان وادي الحي ههنا لكم الحمان الخلود

بليت به ففها اذا جدال بكابر لي بالقناوى والدلال
 منلت وصال والوصل حل فقال نهى النبي عن الوصال
 وقال له ما بال جسد ايزل سميناً واندان عديس
 فقلت لها فليحب اليك الجسمي جسمي بالهوى ليس يعلم
 تقدر ان ابدان العبد نضوة ذات من ليست
 فقلت له ان الجاني طبعهم ووافقه في فضايلها
 بالعد مثلن فقلت مقصدنا مقصد فكان اسم الامير لهن فالا
 سيد اينم نبود ثاب در جوهره كدهان تود اين نكته خوش
 امتدك البست مرده دادند كه بر ما اندر مي خواهي كده نيت خبر
 مكران كه ميايل فالبست - برهن افلديس فوفير
 وقال النقطه لا تقسم ولي حبيب فم نقطه ...

موهومتر تقسم اذ بليسم ما يي تحصيل با و باي
 در دل بوده است حاصل تحصيل ما تحصيل حاصل بوده
 اي مناي نفوت ايمان مدح حبيب كويچا زنتان
 در مدحش مدح مطلقى رهق الباطل بك وجاء الحق

والی مصر و لایت ذوالنون بلان با سحر حقیقت مشحون
 گفت که بعد عاوی بودم در درم حاضر و ناظر بودم
 تا که آشفته جویدم از جوان توجیه جان دیدم
 لاغور زد شده همه هلال لا کرم از وی سر مهر شوال
 که مگر عاشقی ای شفته در که بدین بیان شد لاغور
 از این سحر شون کمی از جبین عاشق شد شون سحر
 گفتش یار تو فردا است در پاچه شب در تازان باریک
 گفت خوانده ام همه را شرح کا شان اویم همه عمر
 گفتش یک دل و یک دوست لا با ستم کار و جفا جو
 تو هم گفت هستم بهم شام و سحر در هم آمیخته
 چون شاهد و شکر گفتش یار تو ای فرزند
 با تو هوا بود هم خوانده من کار تو بود در همه کار
 براد تو بود کار گذار لاغور زد دمت بهر چه ...
 سر بس در دمت بهر چه گفت در و کجی بخیر می
 به کز اینگونه سخن در گذری محنت فربز بعد از تو
 جلد از محنت فرم خون است نیست در بعد از امید وصال
 هست در فرب هم بیم زوال

بودم از و من از طایفه در کسان که اندازد نشان
 بود و نه از قال نشان از خرابات نشینان چه نشان
 میطلبی به نشان نمانده کنون ایشان توان یافت نشان
 هر یک از ماه و شان مظهر شان دیگرند نشان ان شاهد
 جان جلوه کردی در همه شان خان فدایش کرد بجوی ما
 دلش دکان میبود کوی بکوی دامن اجلال کسان ...
 دره میبکد ان بیکر شویم بدل حال شاید ان مست
 بدین سوکزد در در فشان جای این حرف تشنه بند
 که یار همدم بی سر پایان شود و رند و شان
 با صافه فی الصرف ابامه هلا استفدت منی الفائدة
 ما سم علی فاعلة و نه لکنما احرفه نائدة
 یا جاهلا بالصرف والقاعد و مستفیدا منی الفائدة
 اسم علی فاعلة و نه احرفه نائدة نائدة
 مباد که ازین ملولید باشی حدیث حسودان قبولی باشی
 فخواندی چه در محبت چه سود فرو عهد باشی اصولید باشی

بر خور خویش بر ستم تو ان کو
 دانش و آزاره که درین مرو
 خویش خویش را درم تو ان کو
 اینهمه را بنده درم تو ان کو

مباح و حشمت این قدری بالقوان که خاسته شود زیرین و بیان

روزگار از این بخت نماند / هر چه در دین و دنیا بود

کرم و قز و شمشک بر ماه دارند در تنش شکم و دهان از راه دارند
آینه و در دست زلفا گرفت از بچه بر لعل و سوسن ز آه دارند

و جمع ما فی الوصول
 بحسب الامور علی حلاف مراد

در باره قبضه سحر که در عهد و دار و میر دارد زال معجز است و اگر کسی غیره را داشته باشد فال نجم اگر کسی را بر او دل نهاده است ۱۱

این حروف بعد از این خانه ۲۴ خانه موانع تاریخی نموده
حرف خانه دوم بعد از انتقال کل با خانه باشد مطلق از هر
بهت طلوع حرف نموده ترفع کنند از هر خانه حرف دیگر
از حرف بهت این شد خ ق شش خ ف ع ب ظ
از آنم مظهر افق طرب بخت و حال این صحت
اول سوال از حروف مقصود بعد از این موانع هر حرف
مستور از هر حرف بود و در آن حال بهت مطلق از هر حرف
اول و در این موانع مظهر مظهر مظهر مظهر
عدد حروف فارسی را بعد از حروف سوال با هم جمع کنند آن
شود از آن نیز بقدر منطق نماید و هر حرف که از آن حاصل شده
با هم جمع کند از آن سوال مند حاصل شده تا مظهر مظهر مظهر مظهر
وضع نموده غیر مکرر او را که نماید بعد از آن نظر از نصف نماید
و نصف البتار را که فرض از نصف سوال باشد جدا نماید و حروف
آن را تمام نماید و آن حروف را عدد یک می عدد شش انجام شود از آن
نیز منطق نماید و داخل حروف مذکور نموده حروف اول بگیرد

بین شد
۱۳۱۳

بنویسد بعد از آن حرف آخر را بنویسد و بگوید
 بنویسد تا آخر خط که البته جواب منافی آید و نقصان
 بهمان قاعده عمل ننهد از آنجا که جواب حاصل خواهد شد کافی
 مطابق تفسیر ما را است سوال آخر در باب آن که در مقام
 در آن ال در آن روی در آن شیء در آن شیء ال
 شیء ج در آن شیء ال در آن روی در آن شیء ال
 ۹۳۷ در آن شیء ال در آن شیء ال
 این شد فیه انتظام نمودم این شد شیء ال در آن شیء ال
 انتظام نمودم این شد لامر آن شیء ال در آن شیء ال
 مستطقی ج در آن شیء ال در آن شیء ال
 منطلق نمودم این شد فیه انتظام نمودم
 جمع نمودم این شد فیه انتظام نمودم
 مکرر نمودم این شد فیه انتظام نمودم
 نمودم این شد فیه انتظام نمودم

مهم

این شد فیه انتظام نمودم
 انتظام نمودم این شد
 مستطقی ج در آن شیء ال
 منطلق نمودم این شد
 جمع نمودم این شد
 مکرر نمودم این شد
 نمودم این شد

مخفی است و در حقیقت کلمات را حسب اکریم ۲۵ بود استظهار
 اکریم هر یک شد و تفاوت شد و از این کتاب اکریم ۱۱۱
 می و در حقیقت خارج هر یک می مراد از این کلمات حروف و
 در حروف بودن آنست که بعد از این افعال مطالب در حقیقت
 بان حرفها یکم از عدد حروف شمال و نقاط افعال شده است بهر کم
 و هم مخفی حرفها را بر آورد و در حروف و نقاط حاسب کرده
 اگر حروف شمال و حروف خارج منفرجه در حروف با جواب مطالب
 صحیح و الا غلط واقع شده است پس حاصل از این را بحروف آوریم
 چنانچه در این رخ از این ابی بی این حروف است و این
 نظر غلط بطریق زیر و بیاید چنانچه در این م می م را می
 فح از این ابی بی این حروف است و این
 برابر این حروف است متوجه به این م می م را می
 و از برابر سطح خانه مثلاً در این م می م را می
 عدم است جزو است حرفها را به این م می م را می
 حله است حرفها را به این م می م را می
 از حروف با این چنانچه در این م می م را می
 فح از این ابی بی این حروف است و این

که در همان رساله مذکور است تا آنکه عدد حاصل گردد که با انتظام
حرف باشد بر لفظ و حرف و این عمل آن مثل باشد در طبقه جامعه
چنانکه مصلحت حاصل از مشکلات طبقه صغیر و این طبقه مجموع جمع
از این اهل عصر و اهل اقلیم رابع گردیده و رابعاً از عمل ثالث
منی الاعداد بحروف غایطه سه انتظام نموده مصلحت کند و بدین
و خاماً حروف منطوقه که حاصل شود از عمل رابع آنها را طریقی بگویند
از مراتب خود خواه از احاد و خواه از عشرات و خواه از مئات شد
الف را با بارجم و جیم را دال و کهنایا را کاف کاف را ل و
عجینی ق را م و رشی بر جم عمل آمده از عمل خامی منصرفه
و منحصه ثانیه و رابع باشد یعنی ضابطه صحیح احتیاج رجوع به
بجز ندارد و سابقاً از منحصه سابق منصرفه و منحصه اخیره
و ثانیاً مزاج دهنده حاصل سابق را به بحر منصرفه منصرفه اولاً
و منحصه منصرفه ثانیاً و منصرفه منصرفه ثالثاً و منصرفه منصرفه
رابعاً و تا سابعاً هر چه بعمل آمده از مزاج و ترکیب بظهور بگیرد و بگوید
یا آخر طبقه و عاشر بعد از آنها نظره مغلوب نمایند هر چه بعمل آمده
باشد جواب بماندست بخواند و مطلوب را بدین جواب فارسی را
فارسی و عربی را از هر دو ترکیب هر کس بخواهد که باشد و باید

کتاب بی فاح و ال و ضی اعم ال م ام و ن حرف ۲۲
گرفته ال م م ن بنقله من الجوهری نهی زمام درست ساخته
صدر مؤخر نمایند مطلب را در یابند اینجا از حضرت امام نوی
کاظم در کتاب اصحکافات و عقایق الایات که از مصنفات
شیخ الاکبر بتفصیل مرقومست بدین ترتیب که سؤال سایل مع الیما
و سالت و لیل و یوم و بروج و نخی و قمر و هیئت و حله و قیام و کون
و حرکات بدین نوع نویسد منی حرر فرا افراد نمایند نگاه در هر
ملاحظ نمایند که حرف از این پنج عنصر کدام غالب است هر چه از این طبع
غالب باشد عدد زمام سؤال را با اعداد در حرف طبع غالب ضرب کنند و اگر
در طبع غالب باشد بعد از طبع و اگر سه طبع غالب باشد بعد از طبع و اگر چهار
طبع غالب باشد بعد از چهار طبع ۲۲ حرف باشد ضرب کنند جدول
مناظر و شماره حرف نامز قیوم و شماره مطلوب و نامز مکتور و تراب محرم
حاصل ضرب بنهند در می در حرف شماره ملاحظه شماره کنند و شماره
که غالب حرف بر عدد او را بگیرد آنچه حاصل از ضرب اول شده این عدد را
بعد از حرف شماره ضرب کنند آنچه حاصل آید از آن ۲۲ بار باشد
طرح نموده هر چه باقی ماند هیئت خفیه پیدا کنند بچینی قیوم و جابا کج
هیئت را حرف شماره زمام نویسد هر کج که رخ آید الف و ق با اعتبار

بنویسد بعد از آن حرف ط را بنویسد و اینها
بنویسد تا آخر خط که البته جواب منافی آید و نصف آخر سوال
بهیچ قاعده عمل نکند اگر اندک جواب حاصل خواهد شد شایسته
مطابق تخلف ندارد سوال اح در باب ن م ر هم
در کمال هزار و سی و هشت و نه ح ال
شبی بیج نوعی از هر دو درسی بود سوال نمودیم
 $\frac{۱۹۳}{۲}$ در وقتی این سوال طلوع غروب شد
این شد ~~سوال~~ انتظام نمودیم این شد شی منزل نمودیم این
انتظام نمودیم این سوال لامر منزل نمودیم
منطق جمع شد شماره حروف نقطه را بر شمردیم این شد ۳۴
منطق نمودیم این شد پس چهار از ان مجموع حروف حاصل
جمع نمودیم این شد اول طلوع غروب شی ج د سی بعد از ان
مکررا حذف نمودیم این شد اول طلوع غروب شی ج د سی بعد از ان
نمودیم این شد سطر اول است در دل ح ط شی غ سلو با

ع ششی ز ط د ج ل ط سیم ل غ ح سی و ن ط د
ط ج پ ا م ا بی نه متخلفه غ ح ن ع سی و ن ط د این نزه است
ب ف ا ب ا ب ال ا ب ا نکه حروف متخلفه را انواع
استخراج است و قواعد چهار دارد در جات را و در ف و
ب مطلوب برسانند اما مطلوب محصل هم مطلوبی دارد که آنرا
ل ن الفی هم مطلوبی دارد که آنرا روح گویند اگر خواهر در
یا بر این مطلوب نظر کنی شمال اصول ندانند در اینها بدون بدو
میتوانند شد و گاه در جات هم قسمت میکنند و هر چهار را صفات
برینند اما که خانه میانه حرفت تا آخره علمی بر میدارند و گاه بگویند
و حروف از همان خانه جمع میکنند که متوصل بر میدارند و گاه بگویند
الحروف منسوب و مقولیه تا نزل و خارج حروف بر میدارند و گاه خانه
مفصله را و صفات بر مرکز قرار میدهند و بگویند این آن مرکز همان
خانها متعلق بر مرکز است و مطابق و گاه چهار حرف متوصل را
در نفس خود طلب و حاصل را اگر قابل طرح منازک است ط ل و ا ک
بهمان میزان حرف جسم الله الرحمن الرحیم طریق مداخل اربعه نام
محمد صادق غایب مثلاً م ح ح م و صادق در ضمن روح می
است و از وی آن هر مدخل که را یک عدد ۱۲ مدخل

صغیر ۲ حرفات سوال را حساب کردیم ۲ بود استظنا
 کردیم هر که شد و نقاط سوال را حساب کردیم ۱۰ استظنا
 می و سوالات خارج هر که می مراد از سرون حرف و نقاط
 و بحروف بودن آنست که بعد از اخراج مطالب حرفها سوال
 بان حرفها بیکم از عدد حروف سوال و نقاط اخراج شده است یعنی کم
 و هم چنین حرفها جواب را درون عدد حروف و نقاط حساب کرده
 اگر حروف سوال و حرفات خارج منتهی در حروف با جواب مطابق
 صحیح و الا غلط واقع شده است پس حاصل اربعه را بحروف آوردیم
 چنین شد دوم رخ ح د ق ای بی این حرفات را با سطر
 ط غ غ د م بطریق زیر وینجا چنین شد و ال م می م ای ای
 ق ح ا د ا ق ق ا ف م ا ب ا حروف و بی بی بی از
 برابر این حرفات متوجه گشتیم بطریق که از برابر حرفه
 و از برابر سطر خانه شد و این را در بر موده اند حرف اول
 عدم است جزو است حرف اول که است حرف اول که است عدم است
 سطر است حرف رابع عدم است خانه بی حرفات متوجه متوجه
 از بحر جامع چنین است رضی رضی رضی رضی رضی رضی
 ط ح ا ض ا ت ت ا ر س ص ت ح ق ک ط ح ص
 بی این

این حروف میدانست از این خانه ۱۲ خانه موافق تاریخ نموده
 حرف خانه و در عدد از انتقال کل با خانه باشد مطلق آن عدد را
 بهیت طالع حرف شمرده ترفع کند متداده عدد باقی مانده حرف دیگر
 از حرف بهیت این شد خ ق ششی غ ف ع ب ظ
 ۱۰ ۱۰ ۱۰ ۱۰ ۱۰ ۱۰ ۱۰
 ترکیب طع و فراغ طرب بقضای مع والد ایضا ص ح ط
 اول سوال را بحروف مقطعه بنویسد بعد از آن موافق محل کبر حروف
 سوال را عدد کرد پس حروف را اولی را با سطر و سطر را با سطر
 و حروفی که از آن النطاق فارسی حاصل شود و دیگر در بی
 عدد حروف فارسی را با عدد حروف سوال با هم جمع کند آنچه
 شود از آن نیز فارسی منطبق نماید و حروف که از آن حاصل شده
 با هم جمع کند از سوال عدد حاصل شده عام را یک سطر نماید و مکرر آن
 وضع نموده غیر مکرر او را یک سطر نماید بعد از آن سطر را نصف نماید
 و نصف البتوار را که فرضی از نصف سوال باشد جدا نماید و حروف
 آن را عام نماید و آن حروف را عدد کرد پس عدد ششی آنچه بود از آن
 نیز منطبق نماید و داخل حروف مذکوره نموده حروف اول بگیرد